ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 12	Ἐτησία	Σελ. 14
Ἐξάμηνος	» 6	Ἐξάμηνος	» 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Α΄ (ΙΑ΄) ΑΡΙΘ. 19 (654)

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 27ῃ Αὐγούστου 1919.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Εἴμεθα εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ νέου σχολ. ἔτους 1919—1920 καὶ αἱ προκηρύξεις καὶ γνωστοποιήσεις τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτικῶν ἀρχῶν περὶ τῆς προσεχοῦς ἐπαναλήψεως τῆς λειτουργίας τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτηρίων προκαλοῦσι ζωηρότερον τὸ πάντοτε ἀκοίμητον διαφέρον τῶν γονέων περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων αὐτῶν, ἀποτελεῖ δὲ τοῦτο τὴν εὐγενεστάτην μέριμναν ὑπὲρ τῶν φιλτάτων αὐτῶν.

Εἶναι εὐχάριστον διὰ τὸν ἡμέτερον λαὸν ὅτι καὶ ἄνευ νόμου, ἐπιβάλλοντος ὑποχρεωτικὴν τὴν προκαταρκτικὴν παίδευσιν, πάντες ἀποστέλλουσιν εἰς τὰ σχολεῖα τὰ τέκνα αὐτῶν, πλὴν τινων ἀπόρων καὶ ἐχόντων ἀνάγκην ἀπόλυτον τῆς ἐργασίας τῶν μικρῶν τέκνων. Ὅτι ἡ δημοτικὴ παίδευσις παρ' ἡμῖν δεῖται ἀναδιοργανώσεως καὶ ἐνισχύσεως οὐδεὶς πιστεύομεν ἀντιλέγει, ἐπαρκεῖ ὅμως αὕτη καὶ ὡς ἔχει, εἰς τὰς πρώτας παιδευτικὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ, ὅπου διδάσκουσι διδάσκαλοι ἐμπεφορημένοι ὑπὸ θείου ζήλου πρὸς τὸ κατ' ἐξοχὴν ἱερὸν καὶ ἐθνικὸν ἔργον αὐτῶν.

Ἡ Μέση παιδεία παρέχει πράγματα καὶ μερίμνας εἰς τοὺς γονεῖς, ὧν οἱ πλεῖστοι ἀποβλέπουσι κυρίως εἰς τὸ πρακτικῶς ὠφέλιμον διὰ τὰ τέκνα των τῆς παιδείας ταύτης καὶ διερωτῶσιν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους ποῦ θὰ ἐξεπαιδεύοντο ταῦτα πρακτικώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον πρὸς ἀσφαλῆ καὶ ταχεῖαν εὐδοκίμησιν ἐν τῷ βιωτικῷ ἀγῶνι. Ἡ ἀντίληψις αὕτη τοῦ πρακτικῶς ὠφελίμου τῆς Ἐκπαιδεύσεως δὲν εἶναι νέα, διότι οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀποβλέπουσι κυρίως εἰς τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας καὶ τὴν ἄμεσον καὶ ἀσφαλῆ θεραπείαν αὐτῶν.

Πᾶν ἔργον καὶ πᾶσα ἐνασχόλησις ἀποφέρουσα κέρδη χρηματικὰ ἄμεσα, ἀνεξαρτήτως τῆς ἠθικῆς ἀξίας αὐτῆς ἐφελκύονται μάλιστα τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πολλῶν.

Ἐὰν δὲ παρ' ἡμῖν ἐκδηλῶται ἀξιόλογος ῥοπὴ εἰς ἐπιστημονικὰς σπουδάς, ἐλατήριον ἔχει αὕτη οὐχὶ τὴν ἔφεσιν πρὸς ὑψηλὴν μόρφωσιν ἐπιστημονικήν, ἀλλὰ διότι αὕτη ἐφαίνετο παρέχουσα εὔκολα καὶ γενναῖα κέρδη, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐξέχουσαν θέσιν κοινωνικήν. Διὰ ταῦτα ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπιστήμης γίνεται οὐχὶ σύμφωνος πρὸς τὴν ἰδιοφυΐαν καὶ τὴν ἔμφυτον ῥοπὴν τοῦ σπουδαστοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀντίληψιν οἰκονομικῆς ἀξίας καὶ εὐδοκιμήσεως αὐτῆς. Διὰ ταῦτα καὶ τὸ πλεῖστον τῶν ἐπιστημόνων σήμερον τὴν ἐπιστήμην μετέρχονται ὡς ἀποκλειστικῶς βιοποριστικὸν ἔργον ἐνίοτε μάλιστα κατὰ τρόπον ὑποβιβάζοντα αὐτὴν εἰς χυδαίαν αἰσχροκέρδειαν.

Ὅσῳ δὲ αἱ τάξεις τῶν ἐπιστημόνων πυκνοῦνται καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐπαγγελμάτων τὰ κέρδη ἐλαττοῦνται, οἱ γονεῖς ἄρχονται μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀμφιβάλλοντες περὶ τῆς λυσιτελείας τῶν ἐπιστημῶν καὶ ζητοῦσιν ἄλλα στάδια μορφώσεως πρακτικῆς διὰ τὰ τέκνα αὐτῶν, δι' ὧν πιστεύουσιν ὅτι δύνανται νὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς αὐτὰ κέρδη εὔκολα καὶ ἱκανά.

Ὅσῳ δὲ ἡ πρὸς τὰς ἐπιστήμας ἐμπιστοσύνη τῶν πολλῶν ἐξασθενεῖ, τόσῳ χωρεῖ εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν ἡ ἀμφιβολία περὶ τῆς χρησιμότητος καὶ ἀποτελεσματικότητος τῆς κλασικῆς μέσης παιδείας.

Αἱ ἀνωτέρω περιγραφόμεναι προτιμήσεις καὶ διακυμάνσεις καὶ ἀμφιβολίαι τῶν γονέων καὶ τοῦ κοινοῦ περὶ τῆς ἁρμοδιωτέρας καὶ ἐπωφελεστέρας ἐκπαιδεύσεως τῆς νεότητος εἶνε πολὺ φυσικαὶ καὶ σύμφωνοι πρὸς τὰς ἀνθρωπίνας ἀνάγκας, ἔργον δὲ τῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν ἰθυνόντων τὰ τῆς παιδείας παρ' ἑκάστῳ λαῷ εἶνε ἡ κατάλληλος καὶ ἐπίκαιρος διοργάνωσις τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὥστε νὰ ἀνταποκρίνηται αὕτη εἴς τε τὰς ὑλικὰς καὶ τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἔθνους.

Ἐὰν τὸ πολὺ τοῦ πλήθους προτιμᾷ τὴν θεραπείαν τῶν φυσικῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ, καὶ ῥέπει ἀκάθεκτον πρὸς παιδείαν πρακτικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν ἀποκλειστικῶς, οἱ προϊστάμενοι καὶ ἰθύνοντες τὰ τῆς παιδείας ὀφείλουσιν ὅπως συνδυάζωσι ὑψηλὴν μόρφωσιν καὶ ἀγωγὴν μετὰ τῆς πρακτικῆς μαθήσεως καὶ ἀσκήσεως, ὥστε νὰ παρασκευάζωνται πολῖται τοῦ μέλλοντος ἀληθεῖς καὶ ἔχοντες πλήρη συναίσθησιν τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ἐθνικῆς ἅμα καὶ προσωπικῆς ἀξιοπρεπείας, νὰ ἔχωσι δὲ πλήρη ἔννοιαν τῆς πατρίδος, τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν, τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον αὐτῆς νὰ θέτωσιν ὑπὲρ πάντα ἄλλον λογισμόν, ὑπὲρ πᾶσαν σκέψιν ταπεινὴν καὶ καθαρῶς κοσμικήν.

Ἡ κλασικὴ παίδευσις, ἡ σπουδὴ δηλ. τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς γλώσσης, φιλολογίας καὶ ἱστορίας, ἐγένετο ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀνθρωπιστικὴ παίδευσις ἡ ἀφετηρία τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἠθικῆς ἀνυψώσεως πάντων τῶν σήμερον πεπολιτισμένων λαῶν, ἡ κρηπὶς δὲ καὶ ἡ βάσις τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ἐπελθοῦσα ὅμως Βιομηχανικὴ Ἐπανάστασις ἐν Ἀγγλίᾳ πρῶτον καὶ εἶτα εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην διέσεισε σπουδαίως τὴν ἐμπιστοσύνην παρὰ τῷ πολλῷ κόσμῳ καὶ τὴν ἔφεσιν πρὸς τὴν κλασικὴν παιδείαν, καὶ τοῦτο εὐθὺς ἐν ἀρχῇ παρετήρησεν ὁ πολὺς Ροβέρτος Πήλ, ὅστις κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1837, ἑπτὰ σχεδὸν ἔτη ἀπὸ τῆς παραδόσεως εἰς κοινὴν χρῆσιν τοῦ πρώτου σιδηροδρόμου ἀπὸ Μαγκεστρίας εἰς Λίβερπουλ, ἀπήγγειλε τὸν πρυτανικὸν λόγον του περὶ ἀνωτέρας παιδείας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Γλασκώβης. Ἐθεώρει τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σιδηροδρόμων ὡς διεγερτικὴν τῶν κλασικῶν σπουδῶν. Ἐπέμεινεν ὅτι ἡ ἀτμομηχανὴ καὶ ὁ σιδηρόδρομος δὲν ἦσαν ἁπλῶς εὐκολίαι πρὸς ταχεῖαν μετακίνησιν, πρὸς μεταφορὰν ἐμπορευμάτων καὶ θεραπείαν τῶν φυσικῶν ἀναγκῶν.

Ἐπιταχύνουσι τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν διανοιῶν (λέγει ὁ Σὶρ Ροβέρτος Πήλ. Καθιστῶσιν ὑμᾶς ἱκανοὺς (δ. ἐ. τοὺς ὑποψηφίους διδάκτορας) μετὰ σχετικῆς ἀνέσεως ν' ἀπολαμβάνητε τὴν καθαρὰν καὶ ἐξηυγενισμένην ἐκείνην ἡδονὴν ἥτις ἀναδεικνύει τὸ παρελθὸν ἐπικρατέστερον τοῦ παρόντος, ὅταν ἵστασθε ἐπὶ τῶν τόπων ὅπου ἔνδοξα κατορθώματα συνετελέσθησαν εἰς τοὺς παλαιοὺς χρόνους, καὶ μελετᾶτε μνημεῖα ἅτινα συνδέονται μετ' ὀνομάτων καὶ πράξεων αἵτινες οὐδέποτε δύνανται νὰ χαθῶσιν.

Παρέθηκεν ἔπειτα οὗτος τοὺς λόγους τοῦ ἱστορικοῦ Γίββωνος κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψίν του εἰς Ρώμην.

«Εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν οὔτε νὰ λησμονήσω δύναμαι οὐδὲ νὰ ἐκφράσω τὰς σφοδρὰς συγκινήσεις αἵτινες ἀνεστάτωσαν τὴν διάνοιάν μου, ὅτε τὸ πρῶτον ἐπλησίασα καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν «Αἰωνίαν Πόλιν». Μετὰ ἄϋπνον νύκτα ἐβημάτιζον μὲ ὑπερήφανον βῆμα ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ Φόρου. Ἕκαστος ἀξιομνημόνευτος τόπος ὅπου ἔστη ὁ Ρωμύλος ἢ ὡμίλησεν ὁ Τύλλιος ἢ ἔπεσεν ὁ Καῖσαρ παρίσταντο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ πολλαὶ ἡμέραι μεθυστικαὶ ἀπώλοντο ἢ ἐχάρησαν πρὶν ἢ κατέλθω εἰς ψυχρὰν ἢ λεπτομερῆ ἔρευναν.»

Οὗτοι δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι προεῖδον πρῶτοι τὸν κίνδυνον κατὰ τῆς κλασικῆς παιδείας ὃν ἠπείλησεν ἡ ἐν τοῖς χρόνοις αὐτῶν συντελεσθεῖσα Βιομηχανικὴ Ἐπανάστασις ἐν τῇ χώρᾳ των καὶ πρῶτοι ἐπεχείρησαν νὰ ἀποσοβήσωσιν αὐτὸν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ.

Πιθανῶς, σήμερον, μάλιστα, εἰς πολλοὺς ἀναγνώστας οἱ λόγοι οὗτοι τῶν δύο ὑπερόχων ἀνδρῶν θὰ φανῶσιν ὡς μηδαμινὴ αἰσθηματικότης τοῦ τε Πὴλ καὶ τοῦ Γίββωνος—στερουμένη ἐν πάσῃ εὐλόγῳ προβλέψει τοῦ σημερινοῦ πνεύματος. Πολλοὶ πιθανῶς κλίνουσι νὰ φρονῶσιν ὅτι ἡ σημασία τῆς ἐπιταχύνσεως τῶν συγκοινωνιῶν ἀνὰ τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἄγει μᾶλλον εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν τοῦ παρόντος περιβάλλοντος καὶ τὴν ἄρσιν τῶν ἐμποδίων (οἷα φαντάζονται ὅτι εἶναι) τῶν σπουδῶν τῆς ἀρχαιότητος. Αἱ σπουδαὶ αὗται δὲν συμβιβάζονται μετὰ τῶν ἁμαξοστοιχιῶν ἐκδρομῆς, ἐνῷ ὁ αἰὼν ἡμῶν ἀκαθέκτως φέρεται πρὸς τὴν ταχύτητα, συνδεδυασμένην, εἰ δυνατόν, μετὰ τῆς εὐθηνίας τῆς διαμετακομίσεως, οὐ μόνον σωματικῶς ἀλλὰ καὶ πνευματικῶς. Ἀλλ' οἱ ταξειδεύοντες, τὸν οὐρανὸν ἀλλάσσουσιν οὐχὶ καὶ τὴν ψυχὴν (*coelum non animum mutant*).

Αὕτη ἦτο ἡ πρώτη πολεμικὴ ἥτις ἐγένετο κατὰ τῆς κλασικῆς παιδείας καὶ ἔκτοτε μετὰ προϊούσης ἐντάσεως ἐξηκολούθησε καὶ διεξάγεται μέχρι σήμερον κερδήσασα μὲν πολὺ ἔκτοτε ἔδαφος ἀλλὰ μὴ νικήσασα οὐδαμοῦ νίκην τινὰ ἀποφασιστικήν.

Ὁ τελευταῖος παγκόσμιος πόλεμος μετὰ τῆς ἀνυπολογίστου αἱμορραγίας τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ τῶν ἀπαραδειγματίστων καταστροφῶν καὶ ἐρημώσεων, μετὰ τῶν φονικωτάτων μαχῶν του καὶ τῆς ἀγρίας ὠμότητος μεθ' ἧς διεξήχθη ἐξήγειρε παρὰ τῷ διανοουμένῳ κόσμῳ τὴν ὑπόνοιαν κατὰ τῆς ἄγαν πρακτικῆς παιδείας καὶ τὴν προτίμησιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν κλασικὴν παιδείαν. Περὶ τῆς νέας ταύτης ῥοπῆς ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ θὰ εἴπωμεν ἐφεξῆς ἐξ ὅσων ἀναγινώσκομεν καὶ μελετῶμεν παρακολουθοῦντες ἐν τῷ δυνατῷ μέτρῳ τὴν παιδευτικὴν κίνησιν εἰς χώρας πολλῷ ἡμῶν ἐν πᾶσι προηγμένας.

Τὸ θέμα εἶνε σπουδαιότατον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ἄξιον τῆς προσοχῆς καὶ τῆς μελέτης παντὸς διανοουμένου Ἕλληνος.

Η ΒΟΛΣΕΥΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Α΄.

Οἱ βολσευῖκοι ἐν Ρωσίᾳ εἶναι ὅ,τι ἐγένοντο οἱ Νεότουρκοι ἐν Τουρκίᾳ, καὶ ὅπως οὗτοι διὰ τῆς τυφλώσεως αὐτῶν συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Χριστιανικῶν λαῶν ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς τυραννίας, οὕτω καὶ ἐκεῖνοι ἔσωσαν τὸν κόσμον καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ Παναλαυικοῦ κινδύνου.

Αἱ προσπάθειαι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας πρὸς ἀποκατάστασιν συνταγματικῆς ἢ δημοκρατικῆς κυβερνήσεως ἐν Ρωσίᾳ ἐκ τῶν παλαιοτέρων πολιτικῶν θὰ ἦτο ὀλεθρία διὰ τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν ζητήματα, διότι μετὰ τῆς ἀνορθώσεως τῆς παλαιᾶς Ρωσίας θὰ ἀνεβίουν καὶ αἱ συνθῆκαι αὐτῆς μετὰ τῆς Συνεννοήσεως καὶ αἱ ἀξιώσεις αὐτῆς ἐπὶ τῆς Κ)πόλεως καὶ τῶν ἄλλων τέως Τουρκικῶν χωρῶν, θὰ ὠρθοῦτο δὲ πάλιν ἀπειλητικὸς ὁ πανσλαυικὸς ἐφιάλτης.

Δημοσιεύομεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τύπου περιληπτικὴν περὶ τῆς βολσευικῆς ἐπαναστάσεως πραγματείαν τοῦ γάλλου δημοσιολόγου κ. *Jean Bourdeau*, ὡς διαφωτίζουσαν ἐν πολλοῖς τὰ περὶ τῶν βολσευίκων ἅτινα παραμένουσιν ἔτι ἀσαφῆ καὶ ἀμφίβολα:

«Ἀναρίθμητα πονήματα καὶ ἐγχειρίδια ἐδημοσιεύθησαν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, γράφει ὁ κ. *Bourdeau*, περὶ τῆς ῥωσικῆς ἐπαναστάσεως ἐν μέρει ὑπὸ μαρτύρων αὐτοπτῶν τῶν ἀνατροπῶν τούτων. Ὁ κ. Ἀντωνέλλη, ἐν τῷ βιβλίῳ του, ἐπιγραφομένῳ «**Ἡ βολσευικὴ Ρωσία**» ἐνῷ ἀφηγεῖται τὰ συμβεβηκότα καὶ γνωρίζει ἡμῖν τοὺς πρωταγωνιστάς, παρέχει ἡμῖν ὡς φιλοσοφίαν τῆς δοξασίας ἣν θεωρεῖ ὡς προσαρμοσθεῖσαν εἰς τὴν ῥωσικὴν ἰδιοσυγκρασίαν. Χωρὶς νὰ μετριάζῃ τὰ ἐγκλήματα ἐπαναστάσεως «δουλικῆς» καὶ ὑπό τινας ἐπόψεις μυστικοπαθοῦς, πιστεύει ὅτι ἡ Ρωσία παρασκευάζει διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἐπὶ τῶν ἐρειπίων καὶ τῶν καταστροφῶν, νέαν κοινωνίαν ἥτις δὲν θὰ κατέλθῃ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν εἰς τὸν λαὸν «ἀλλ' ἥτις ν' ἀνέλθῃ αὐτομάτως ἀπὸ τοῦ ἀνοργανώτου καὶ ἀπαιδεύτου ὄχλου εἰς τὴν ὀργανωτικὴν μόρφωσιν». Ἀρχαῖος κοινωνιστὴς βουλευτής, ἀρχηγὸς τοῦ ὑπουργείου τοῦ κ. *Guesde*, ὁ κ. *Ch. Dumas*, ὅστις εἰκονίζει ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ τὴν «**Ρωσίαν ὑπὸ τὸ βολσευικὸν καθεστώς**», οὐδόλως συμμερίζεται τὴν αἰσιοδοξίαν ταύτην. Διατηρεῖ ἀκόμη τὸν τρόμον ἀπὸ τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἐγένετο αὐτόπτης καὶ ἅτινα βοῶσι πρὸς τὸν οὐρανόν. Ὁ κ. *Albert Thomas*, ἐν θαρραλέῳ ἐγχειριδίῳ ἀντιτίθησι τὸν βολσευισμὸν πρὸς τὸν κοινωνισμόν, πολὺ μακρὰν δὲ τοῦ νὰ τοὺς συγχέῃ, ὡς πράττουσι πολλοὶ τῶν ἀκροτάτων συναδέλφων του καὶ τῶν πλειονοψηφιστῶν (*marojitaires*). Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Οἱ βολσευῖκοι, γεγονότα, ἔγγραφα, σχόλια 1917—1918», ὁ κ. *Etienne Buisson* συνέπηξε φάκελον πάνυ διαφωτιστικόν, ἐπιμελῶς διατεταγμένον καὶ μεμελετημένον ὅστις δὲν εἶνε, λέγει, οὔτε συνηγορία οὔτε εἰσαγγελία, ἀλλὰ σύντομόν τι καὶ ἀτελὲς ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν διεθνιστῶν Ἑβραίων, ἐνῷ ἡ κοινωνικὴ ἐπιθεώρησις «Τὸ Μέλλον» διεξάγει ἔρευναν ἐπὶ τοῦ βολσευισμοῦ, τῆς δικτατορίας ἢ τῆς δημοκρατίας μεταξὺ τῶν γάλλων στρατευομένων σοσιαλιστῶν καὶ συνδικατικῶν. Ἐν τέλει, ὁ κ. *Claude Anet* συνετέλεσε πρὸ μικροῦ δι' ἑνὸς τετάρτου τόμου τὴν συνένωσιν τῶν ἀνταποκρίσεων, τῶν ἀπευθυνθεισῶν εἰς τὸν «Μικρὸν Παρισινὸν» (*Petit Parisien*) περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἐπαναστάσεως, κατὰ Μάρτιον τοῦ 1917, μέχρι τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς διοικήσεως τοῦ Λενὶν καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ Βρέστ-Λιτόβσκ, Ἰανουάριον—Ἰούνιον τοῦ 1918.

Τὰ ἄριστα ἔγγραφα, λέγει ὁ *Taine* ἐν τῷ προλόγῳ τῆς αὐτοῦ Ἱστορίας τῆς Ἐπαναστάσεως, εἶναι τὰ τῶν αὐτοπτῶν μαρτύρων συντεταγμένα κατὰ χώραν καθ' ὑπαγόρευσιν αὐτῶν τούτων τῶν γεγονότων, ἅτινα μόνον ἔχουσι σκοπὸν νὰ παράσχωσι πληροφορίας.

Γεγραμμένα ἡμέραν παρ' ἡμέραν χωρὶς νὰ ἐπεξεργασθῶσι ἵνα θέσωσιν ἐν ἁρμονίᾳ τὰς προβλέψεις μετὰ τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ χρονικὰ ταῦτα ἐξάγουν ὅτι ὁ χρονογράφος παρατηρητὴς ἐπιφυλακτικός, ὅστις, δὲν ἐπεζήτει οὔτε φιλολογικὴν ἐντύπωσιν οὔτε πολεμικήν. Ἐν Πετρουπόλει, ἐν Μόσχᾳ, ὁ κ. *Claude Anet*, εἶδε τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῷ ἔργῳ, ἤκουσε καὶ συνέλεξε τοὺς λόγους των, τὰς ἀγορεύσεις των καὶ τὰ ψηφίσματά των παρετήρησε προπάντων τὰς πράξεις των, ἐγνώρισε τὰς φυλακάς των καὶ μικροῦ ἐδέησε νὰ γένηται θῦμά των. Ἡ ἰλιγγιώδης διαδοχὴ τῶν ἐπεισοδίων, ἅτινα ἀφηγεῖται ἡμῖν βοηθεῖ, εἰς τὸ νὰ ἐννοήσωμεν τὰ συμβεβηκότα μετὰ ἀπροβλέπτων συνεπειῶν, ὧν ἐγένετο θέατρον ἡ ῥωσικὴ αὐτοκρατορία. Ἐλλείψει δυνάμεως ὅπως τὸν ἀκολουθήσωμεν κατὰ βῆμα, θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὸ νὰ ὑπομνήσωμεν, πετῶντι καλάμῳ, τὰς φάσεις τοῦ δράματος οὗτινος ἀρχόμεθα νὰ βλέπωμεν τὴν λύσιν.

Ἡ ῥωσικὴ ἐπανάστασις, ἐν ἀρχῇ, ὑπῆρξεν οὐχὶ νίκη τοῦ λαοῦ ἀλλὰ κατάρρευσις εὐρωτιῶντος οἰκοδομήματος, συγκλονηθέντος καὶ ὑπονομευθέντος τῷ 1905, ὑπὸ τοῦ Ρωσιαπωνικοῦ πολέμου. Ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος κατήνεγκεν εἰς αὐτὸν τὸ τελευταῖον πλῆγμα· ἤρκεσεν, ἵνα καταρρεύσῃ μία ἐξέγερσις ὑπὸ πείνης καὶ ἡ ἄρνησις ὀλίγων συνταγμάτων νὰ πολεμήσωσιν. Ἡ πρώτη προσπάθεια τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν οἵτινες ἀνελάμβανον τὴν ἐξουσίαν ἐκ τῶν βουλευτῶν τῆς ἀριστερᾶς ἐν τῇ Δούμᾳ, ὁ πρίγκιψ Λβώφ, ὁ Μιλιούκωφ, ὁ Κερένσκυ, ἦτο ὅπως σχηματίσωσι κυβέρνησιν οἰκουμενικὴν προωρισμένην ὅπως προπαρασκευάσῃ τὴν ἄνοδον νομίμου ἐξουσίας, θεμελιουμένης ἐπὶ τῆς κυριαρχίας τοῦ λαοῦ, τῆς ὁποίας ἡ μέλλουσα Συνταχτικὴ θὰ καθώριζε τὸν συνταγματικὸν χάρτην. Ἡ Ρωσία ὅμως, κυβερνηθεῖσα ὑπὸ τὸ μαστίγιον τῶν Κοζάκων, ὑπὸ γραφειοκρατίας ἐξωνημένης καὶ διεφθαρμένης, ὀργανωτικῆς, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῶν ἀνθρωπραξιῶν κατὰ τῶν Ζέμστβο, (διοικητικὰ συμβούλια) τῆς ἥττης καὶ τῆς πείνης, οὐδέποτε ἐγνώρισαν ἐλευθερίαν ἔννομον. Ἐντὸς χρόνου βραχυτέρου τοῦ ἔτους, οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐξηφανίζοντο μεθ' ἧς εὐκολίας καὶ ὁ Τσαρισμός.

Δὲν εἶχον, ἵνα τοὺς ὑποστηρίξῃ, μίαν τάξιν ἰσχυρὰν ἤδη καὶ πεφωτισμένην, οἵα ἦτο ἡ τῶν ἀστῶν ἐν Γαλλίᾳ τῷ 1789.

Ἡ *Intelligenzia* (ἰθύνουσα πεφωτισμένη τάξις) ἐν Ρωσίᾳ, παρατηρεῖ ὁ κ. *Claude Anet*, δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς πραγματικότητος, οὔτε τὴν ἰσορροπίαν. Οἱ κύριοι τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως ἐστηρίζοντο μόνον εἰς ὁμάδας ἄνευ συνοχῆς, ἄνευ πολιτικῆς ἐμπειρίας, ἄνευ ἑνότητος. Ἀντιπροσωπευόμενοι ὑπὸ τῶν Σοβιέτ, τῶν αὐτοσχεδίων τούτων Ἐπιτροπειῶν, αἵτινες ἐνεφανίζοντο ἀνὰ τὴν ἀχανῆ Αὐτοκρατορίαν ὡς μάνητες μετὰ θυελλώδη βροχήν, καὶ τὰ πλήθη ᾐτοῦν ἄμεσον εἰρήνην, γῆν καὶ ἄρτον.

Ὁ Κερένσκυ ἐνόμιζεν ἑαυτὸν ἱκανὸν ὅπως συγκρατῇ τὴν ἀνυπομονησίαν αὐτῶν, νὰ ἀποσοβήσῃ τὴν αὐτόματον ἀναρχίαν, νὰ καταπνίγῃ τὴν ὀχλαγωγίαν. Ἀστείρευτος ῥήτωρ, ἐκολακεύετο πιστεύων ὅτι ἐξασκεῖ «δικτατορίαν διὰ τῆς πειθοῦς». Ἠννόει ὅτι τὸ ἀνώτερον συμφέρον τῆς Ρωσίας ἐπέβαλλε τὴν ἧτταν τῶν κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν. Ἡ ὑγιὴς μερὶς τοῦ στρατοῦ, ἥτις εἶχε διαφύγει τὸ πρῶτον διάταγμα, τὸ ἐπιβληθὲν εἰς τὴν προσωρινὴν κυβέρνησιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐργατῶν, γεννηθέντος ἐκ τῆς ἐξεγέρσεως, καὶ τὰς κακοβούλους συμβουλὰς περὶ ἀδελφοποιήσεως μετὰ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὰ χαρακώματα, ἀνελάμβανεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Βρουσιλὼφ καὶ τοῦ Κορνίλωφ ἐρρωμένην ἐπίθεσιν, ὑπεστήριξε τὸν Κερένσκυ, ἵνα φέρῃ οὗτος εἰς τὴν χώραν τὴν τάξιν, τὴν θέλησιν, τὸν κανόνα.

Ὑπονομευόμενος καὶ ἐκφοβιζόμενος ὑπὸ τῶν μαξιμαλιστῶν, τοὺς ὁποίους διηύθυνεν ὁ Λενίν, ἐπαναχθεὶς εἰς Ρωσίαν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν μετὰ χειρῶν πλήρων τοῦ χρυσίου αὐτῶν, ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Τρότσκυ, ἐπειρᾶτο τὸ πρῶτον τὴν 5 καὶ 6 Ἰουλίου 1917 νὰ ἐπωφεληθῇ τὴν λαϊκὴν δυσαρέσκειαν ἵνα τὸν ἀνατρέψῃ, ὁ Κερένσκυ ἐγκατέλιπε τὸν Κορνίλωφ καὶ ἐξήγνιζε διὰ τῆς πτώσεώς του τὴν προδοσίαν ταύτην, περὶ ἧς ὁ κ. *Claude Anet* παρέχει ἔγγραφα διὰ πρώτης χειρός.

Ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις ὑπέκυπτεν οὐχὶ ὑπὸ λαϊκοῦ κινήματος, οἷον εἶχεν ἐξασφαλίσει τὸν θρίαμβον τοῦ Ὄρους κατὰ τῶν Γιρονδίνων, ἀλλ' ὑπὸ συνωμοσίας στρατιωτικῆς. Τὴν 25 Ὀκτωβρίου ὁ Λενὶν καὶ ὁ Τρότσκυ κατελάμβανον τὴν ἐξουσίαν. Ἐν τῶν προσφάτων διαταγμάτων αὐτῶν ἀφοῦ κατέλυε τὰς θρησκευτικὰς ἑορτὰς τῆς χριστιανικῆς χρονολογίας, ἵδρυε νέον ἡμερολόγιον, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, ἡμέρας τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς κομμουνιστικῆς δημοκρατίας, προωρισμένης νὰ φωτίσῃ τὸν κόσμον ὅλον.

Οἱ δύο αὐτοσχέδιοι δικτάτορες εἶχον κατηγορήσει τὸν Κερένσκυ ἔτι ἐπιβραδύνει, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀστῶν, τὴν σύγκλησιν τῆς Συνταχτικῆς, ἐκλεγείσης κατὰ Νοέμβριον, τρεῖς ἑβδομάδας μετὰ τὸ πραξικόπημα των. Οἱ ἀντίπαλοί των εἶχον καταπληκτικὴν πλειονοψηφίαν. Ἔσπευσαν νὰ τὴν διαλύσουν διὰ νέου πραξικοπήματος βίας. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ διεσκορπίσθησαν ῥιφθέντες εἰς τὰς φυλακάς· δύο ἐκ τούτων ἐτουφεκίσθησαν ἐπὶ τῆς κλίνης των ἐν τῷ νοσοκομείῳ. Οὕτω ἐμηδενίσθη ἡ ἀπόπειρα ὅπως ἐγκαταστήσωσιν ἐν Ρωσίᾳ νόμιμον ἐξουσίαν. Τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν ὑποκαθίστα τὸ σύστημα τῶν Σοβιέτ, συγκειμένων ἀποκλειστικῶς ἐκ βολσευίκων. Ἐπὶ τῆς δυνάμεως μόνον καὶ τῆς βίας στηρίζονται ὁ Λενὶν καὶ ὁ Τρότσκυ, καὶ δὲν δύνανται νὰ κρατηθῶσιν εἰμὴ ὑπὸ ταύτης καθιστάντες αὐτὴν πάντοτε ὠμοτέραν καὶ ἀδικωτέραν. Προσκαλοῦσι τὰ κατώτερα στρώματα τοῦ λαοῦ, τοὺς ἐργάτας, στρατιώτας καὶ χωρικούς, εἰς τὴν λείαν. Ὡς δῶρον τῆς ἀνόδου εἰς τὴν ἐξουσίαν φέρουσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐπαίσχυντον εἰρήνην.

Ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων τοῦ Ὀκτωβρίου, τὸ γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον εἶχεν ὑποκατάστημα ἐν Πετρουπόλει, ἐπιφορτισμένον ὅπως μεταβιβάζῃ τὰς ἐπιθυμίας του εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ λαοῦ, ἐπιτηροῦν τοὺς πρέσβεις τῶν συμμάχων, πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ δικτάτορες ἐπεδεικνύοντο ἀγερώχως μέχρι τοῦ νὰ φυλακίσωσιν ἕνα ἐξ αὐτῶν, τὸν πρέσβυν τῆς Ρουμανίας. Προδόται πρὸς τὴν Συνεννόησιν, διαπραγματεύονται ἐν Βρέστ—Λιτόβσκ τὸν διαμελισμὸν καὶ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ρωσίας (Δεκεμβρίῳ 1918), ὁ Λενὶν καὶ ὁ Τρότσκυ γίνονται ὑπηρέται τοῦ τευτονικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, λέγουσι, τῆς παγκοσμίου ἐπαναστάσεως.

«Αἱ ἐνέργειαι ἡμῶν, γράφει ὁ Τρότσκυ ὑπεστηρίζοντο ὑπὸ τῆς βαθείας πεποιθήσεως ὅτι τὴν τελευταίαν λέξιν, λήξαντος τοῦ πολέμου, ὅπως εἰς πάντα τὰ ἄλλα ζητήματα, θὰ εἴπῃ ἡ εὐρωπαϊκὴ λαϊκὴ τάξις.»

Ὁ Λενὶν εἶναι ἐξηγηματικώτερος. Ὑπολογίζει ὅτι «αἱ ἧτται καὶ αἱ ἐδαφικαὶ ἀπώλειαι δὲν πληρώνουσι πολὺ ἀκριβὰ τὴν νίκην κατὰ τῆς ἀστικῆς τάξεως· δὲν εἶναι κοινωνιστής, ὅστις δὲν θυσιάζει τὴν πατρίδα του εἰς τὸν θρίαμβον τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπαναστάσεως.»

Οὐδὲν σημειοῖ κάλλιον ἢ αἱ λέξεις αὗται τὴν ἄβυσσον ἥτις χωρίζει τὴν ῥωσικὴν ἀπὸ τῆς γαλλ. ἐπαναστάσεως.

(ἀκολουθεῖ).

JEAN BOURDEAU

Η ΑΙΓΑΙΟΠΕΛΑΓ. ΠΑΡΑΛΙΑ

Αἱ εὐθύναι τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ τὴν Θράκην.

Ἡ ἐν Λονδίνῳ ἐκδιδομένη ἑβδομαδιαία ἐφημερὶς «Νέα Εὐρώπη» («The New Europe») τῆς 31 Ἰουλίου, δημοσιεύουσα ἄρθρον βουλγάρου ἢ βουλγαρομανοῦς τινος Μακεδόνος Κωνσταντίνου Στεφανώφ, προτάσσει ἐκ μέρους τῆς συντάξεως τάδε:

[Ἡ ἑπομένη δήλωσις ἀπεστάλη ἡμῖν παρὰ τοῦ κ. Κ. Στεφανὼφ ὅστις γράφει ὡς «πληρεξούσιος τοῦ Κεντρικοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν παρὰ τῇ Συνδιασκέψει τῆς Εἰρήνης». Δημοσιεύομεν αὐτήν, ἐπειδή, καθόσον εἶναι ταῦτα συνηγορία ὑπὲρ τῆς τηρήσεως ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας τῆς παρούσης χώρας αὐτῆς, εἶναι ἀπολύτως δίκαιον καὶ ἀξίζει τὴν ὑποστήριξιν παρὰ πάντων ὅσοι ποθοῦσι μόνιμον Βαλκανικὴν διευθέτησιν. Ἐπιλαμβανόμεθα τῆς εὐκαιρίας ταύτης ἵνα διαμαρτυρηθῶμεν ἐντονώτατα κατὰ τοῦ παραφρονος σχεδίου (ὅπερ εἶναι ἤδη ὑπὸ σκέψιν ἐν Παρισίοις) ὅπως κατακυρώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐ μόνον τὴν Βουλγαρίαν νοτίως τῆς Ροδόπης ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν κάτω κοιλάδα τοῦ Ἕβρου (Μαρίτσα) καὶ ὅλην τὴν Ἀνατολ. Θράκην, συμπεριλαμβανομένης τῆς Ἀδριανουπόλεως καὶ τῆς Μηδείας ἔτι! Εἴμεθα ὅλως ἀνίκανοι νὰ ἐννοήσωμεν πῶς οἵ τε βρεττανοὶ καὶ καὶ οἱ γάλλοι πληρεξούσιοι καὶ ἐμπειρογνώμονες δύνανται νὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς ἑαυτοὺς διακανόνισιν τόσῳ καταφανῶς παρὰ φύσιν καὶ τόσον κακῶς ὑπολελογισμένην ἵνα σπείρῃ νέα σπέρματα διχονοίας εἰς τὴν ἀτυχῆ Βαλκανικήν. Ἐξ ἄλλου, δὲν αἰσθανόμεθα ὅτι εἴμεθα κεκλημένοι νὰ διευκολύνωμεν, ὑπὸ τὸ κάλυμμα νομίμου παραπόνου, τὴν προπαγάνδαν τοῦ κ. Κωνστ. Στεφανὼφ ὑπὲρ προσαρτήσεως τῆς Καβάλλας εἰς τὴν Βουλγαρίαν, καὶ διὰ ταῦτα ἐδέησε νὰ περικόψωμεν τὰ τελευταῖα συμπερασματικὰ μέρη τοῦ ἄρθρου. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι διεπράχθη χονδροειδὲς σφάλμα τῷ 1913, ὅτε ἡ Καβάλλα κατεκυρώθη εἰς τὴν Ἑλλάδα· δὲν ὑπάρχει ὅμως ἀμφιβολία ὅτι ἡ ὅλη κατάστασις ἔχει μεταβληθῆ ριζικῶς ἔκτοτε, καὶ ὡς ἀποτέλεσμα τῶν μεταναστεύσεων κατὰ τὰ ἑπτὰ παρελθόντα ἔτη τὸ διαμέρισμα Καβάλλας εἶναι ἤδη καταπληκτικῶς ἑλληνικόν, καὶ πρέπει νὰ παραμείνῃ Ἑλληνικόν. Ἡ Βουλγαρία δικαιοῦται νὰ ἀξιοῖ ἐλευθέραν ἐμπορικὴν διέξοδον διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Στρυμόνος, καὶ ταύτην ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ὅλως ἕτοιμος νὰ παραχωρήσῃ*.]

Ἡ Αἰγαιοπελαγικὴ παραλία.

Ἐὰν πρέπει νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὰς προσφάτους εἰδήσεις τῶν ἐφημερίδων, ἡ ἐν Παρισίοις Ἐπιτροπεία ἐπὶ τῶν Βαλκανικῶν ὑποθέσεων προέβη εἰς ἀπόφασιν εὐνοοῦσαν τὴν Ἑλληνικὴν ἀξίωσιν περὶ προσκτήσεως τῆς Βουλγαρικῆς Θράκης. Ἐὰν τοῦτο ἀπεδείκνυτο γεγονός, τὸ Βαλκανικὸν πρόβλημα θὰ εἰσήρχετο εἰς ἄλλην φάσιν ἀναπτύξεως εἴπερ ποτὲ περίπλοκον. Ἡ ἀποστέρησις τῆς Βουλγαρίας τῆς Αἰγαιοπελαγικῆς παραλίας προφανῶς θὰ ἐπιβληθῇ ὡς τιμωρία καὶ οὐχὶ ὡς ἐπανόρθωσις παρελθόντων λαθῶν. Ἵνα ἐννοήσωμεν τὴν ἀδικίαν τοιούτου μέτρου εἶνε καλὸν ν' ἀναμνησθῶμεν ὅτι τῷ 1912, κατὰ τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον, ὁ κ. Βενιζέλος συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς κατοχῆς τῆς Θεσσαλονίκης, ἐδήλου ὅτι ἡ ἡ Καβάλλα καὶ αἱ ἄλλαι Αἰγαιοπελαγικοὶ λιμένες εἶνε φυσικαὶ διέξοδοι τῆς Βουλγαρίας καὶ λιμένες κατάλληλοι ὅπως ἱκανοποιήσωσι τὰς ἐμπορικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀνάγκας αὐτῆς. (Λησμονεῖ ὁ ἀρθρογράφος κάτι χειρότερον διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ καλλίτερον διὰ τὴν Βουλγαρίαν, τὸ ὁποῖον διεκήρυξεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς αὐτῆς τῶν Ἑλλήνων ὁ κ. Βενιζέλος τότε).

* Σ. Σ. Κ.Φ. Μετὰ φαρισαϊκῆς ὅμως ὑποκρισίας ἡ «Νέα Εὐρώπη» ἐξυπηρετεῖ τὴν Βουλγαρίαν, ἥτις ἐπαναλαμβάνουσα σήμερον παλαιὰς καὶ ἐξωγκωμένας ἀξιώσεις αὐτῆς, ἐδαφικὰς ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ να περισώσῃ τὰ ὑπάρχοντα ἤδη.

Ἡ μυστικὴ Ἑλληνοσερβικὴ συνθήκη τοῦ Μαΐου, 1913, ὁ κατευθυνομένη κατὰ τῶν δικαίων τῆς Βουλγαρίας ἐπὶ τῆς περιοχῆς τῆς Καβάλλας, ἀφίνουσα εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὰς πόλεις Καβάλλαν, Δράμαν, Σέρρας, Κοκὸς κλπ., ὡς Ἑλληνοβουλγαρ. ὁροθετικὴν γραμμὴν ὥριζε «γραμμὴν ἀρχομένην νοτίως ἀπὸ τοῦ Κιλκὶς καὶ λήγουσαν βορείως τῆς Νιγρίτας, δι' Ὀρλιάκου καὶ τῆς λίμνης Ταχυνοῦ καὶ τοῦ ποταμοῦ Ἀγγίστα ἀπομένην τῆς θαλάσσης ὀλίγον ἀνατολικῶς τοῦ λιμένος Ἐλευθερῶν.»

Καὶ μετὰ τὸν δεύτερον Βαλκανικὸν πόλεμον, ὅτε ἡ Βουλγαρία κατεβλήθη ὑπὸ τῆς ἡνωμένης ἐπιθέσεως τῶν πρώην Συμμάχων αὐτῆς,—καὶ ὑπὸ τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Τουρκίας—καὶ τότε ἀκόμη, ἐν τῇ συνθήκῃ τοῦ Βουκουρεστίου τοῦ 1913, οἱ ἄμεσοι πολέμιοι αὐτῆς ἐθεώρουν τοῦτο πολὺ σκληρὸν καὶ τερατῶδες νὰ στερήσωσιν αὐτὴν τῆς παρούσης διεξόδου εἰς τὸ Αἰγαῖον. Ἀργότερον εἰς δύο περιστάσεις κατὰ τὸ 1915, ἵνα προσελκύσῃ τὴν Βουλγαρίαν εἰς κοινὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Τουρκίας ὁ κ. Βενιζέλος προσέφερεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὴν περιοχὴν Καβάλλας. Ταῦτα εἶνε προηγούμενα ἅτινα δὲν δύναταί τις νὰ παρίδῃ, ὅταν πραγματεύεται τὸ μέλλον τῆς Αἰγαιοπελαγικῆς παραλίας.

Ὅσοι εἶνε ἐξῳκειωμένοι πρὸς τὸ ζήτημα, γνωρίζουσιν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος οὐδέποτε θὰ ἐτόλμα νὰ κάμῃ τοιαύτην προσφοράν, ἐὰν ὁ λαὸς ὁ κατοικῶν τὴν χώραν ταύτην ἦτο καθαρῶς Ἑλληνικός. Αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων βασίζονται μᾶλλον ἐπὶ τοῦ ὅ,τι καλεῖται «Βυζαντιακὸν παρελθὸν» καὶ «Βυζαντιακὸν μέλλον» ἢ ἐπὶ πραγματικῶν ἐθνολογικῶν, γλωσσολογικῶν ἢ γεωγραφικῶν γεγονότων.

Γεωγραφικῶς, ὡς δέχονται πάντες οἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος γεωγράφοι, ἡ Αἰγαιοπελαγικὴ παραλία εἶναι ἀναπόσπαστον μέρος τῆς Βουλγαρίας καί, ὡς τοιοῦτον, ἀνήκει εἰς τὴν Βουλγαρίαν. «Γεωλογικῶς καὶ γεωγραφικῶς, λέγει ὁ κ. Μαριότ, ἡ Βουλγαρία ἕλκεται πρὸς τὸ Αἰγαῖον»... «Εἷς καλὸς ἐμπορικὸς λιμὴν ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου εἶνε οὐσιώδης διὰ τὴν πλήρη οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Βουλγαρίας». (Τὸ Ἀνατολ. ζήτημα σελ. 413). Ἡ Ἀγγλὶς γεωγράφος *Miss Newbigin* ὁμιλοῦσα περὶ τούτου, λέγει: «Ἡ κοιλὰς τοῦ Στρυμόνος εἶνε ἡ ἄριστα σημαινομένη γραμμὴ συγκοινωνίας ἐντεῦθεν, σημεῖον ὅπερ ἔχει ὡσαύτως μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς βουλγαρικῆς πολιτικῆς. (Γεωγραφ. ἀπόψεις τῶν Βαλκανικῶν προβλημάτων, σελ. 141). Ὁ Καθηγητὴς Δομινιὰν ἐν προσφάτῳ πονήματί του (Τὸ ἄριστον ἐπὶ τοῦ θέματος ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτείαις) «Ὅρια γλώσσης καὶ ἐθνότητος» δημοσιευθέντι ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Γεωγραφ. Ἑταιρείας τῆς Ν. Ὑόρκης, 1917, λέγει: «Ἡ ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις τῆς Βουλγαρίας παρεμποδίζεται ὁμοίως ὑπὸ τῆς ἐλλείψεως εὐνοϊκῆς διεξόδου πρὸς τὰς μεσημβρινὰς θαλάσσας, (σελ 180) Ὁ Σὶρ *Thomas Holdich Dr. G. Hogarth*, καὶ ἄλλοι ἔχουσι παρομοίας γνώμας. Καὶ τῷ ὄντι, ἁπλοῦν βλέμμα ἐπὶ τοῦ χάρτου πείθει πάντα ὅτι ἡ Θράκη καὶ ἡ Αἰγαιοπελαγικὴ παραλία εἶνε γεωγραφικῶς βουλγαρικαί.

Ἀλλὰ καὶ ἐθνολογικῶς ἔτι αἱ Αἰγαιοπελαγικαὶ χῶραι εἶναι βουλγαρικαί, καίτοι, γενικῶς, ἡ κοινὴ γνώμη συνδέουσα πάντοτε τὴν Θράκην μετὰ τοῦ Βυζαντίου ἀκουσίως συνήνεσεν ὅτι ὁ χαρακτὴρ τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς εἶναι ἑλληνικός. Ὁ Γίββων, ὁ Φίνλεϋ, ὁ Φρῆμαν, ὁ *Bury*, ὁ *Jirecek* ὁ *Niederle*, καὶ ἄλλοι, κατέδειξαν τὴν συγγένειαν ἥτις ὑπῆρχε μεταξὺ Βουλγαρίας Θράκης καὶ Μακεδονίας, ἐν τῷ παρελθόντι. Κατὰ τοὺς συγγραφεῖς τούτους, οἱ Σλαῦοι, οἵτινες ἦσαν ἐγκατεστημένοι εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας ἦσαν συγχωνευμένοι εἰς ἓν σύμπλεγμα διακεκριμένον ἀπὸ τῶν Σερβοκροατῶν Σλαύων οἵτινες «παρέμενον καθόλου διακεκριμένοι», ὡς βεβαιοῖ ὁ Καθηγητὴς Φρῆμαν. Ὁ Καθηγητὴς *Bury* λέγει ὅτι κατὰ τὸν ἔνατον αἰῶνα αἱ ἱεραὶ Γραφαὶ μετεφράσθησαν εἰς τὴν Βουλγαρικήν, ἀπὸ «τῆς Θεσσαλονικικῆς διαλέκτου, ἥτις ἐλαλεῖτο ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ».

Ἔκτοτε μέχρι σήμερον, ἐν Θράκῃ, ὡς καὶ ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ ἐξελληνισμός, ἀδιάφορον πόσον ἔντονοι ἐγένοντο αἱ προσπάθειαί του, ἐγένετο ἀνίκανος ὅπως ἀφομοιώσῃ τοὺς Σλαύους ἢ Βουλγάρους τοὺς ἐγκατεστημένους ἐκεῖ. Τῷ 1829 ὁ γνωστὸς Ἄγγλος συγγραφεὺς *David Urquhart*, ὅστις εἶχεν ἀποσταλῇ εἰς Τουρκίαν ἵνα μελετήσῃ τὰ διοικητικὰ προβλήματα αὐτῆς, ἔγραφεν: «Ἡ μερὶς τῆς Βουλγαρικῆς φυλῆς ἥτις διετήρησε τὴν πίστιν αὐτῆς, κατῴκει τὰς πεδιάδας τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἠπείρου, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Θράκης, κατὰ τὴν γειτονίαν τοῦ Μοναστηρίου, Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων, Νύσσης, Σόφιας, Φιλιππουπόλεως καὶ Ἀδριανουπόλεως καὶ αὐτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. («Ἡ Τουρκία καὶ οἱ πόροι αὐτῆς» σελ. 77—78).

Δὲν ἐπιτρέπει ὁ χῶρος ἵνα παραθέσωμεν τὴν γνώμην ἄλλων λογίων ἀσχολουμένων εἰς τὸ ζήτημα. Δὲν δύναταί τις ὅμως νὰ συζητήσῃ τὸν χαρακτῆρα τοῦτον τῆς Βαλκανικῆς χωρὶς νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Καθηγητοῦ Δομινιάν, ὡς ἐκτίθεται οὗτος ἐν τῷ προειρημένῳ ὀγκώδει καὶ αὐθεντικῷ ἔργῳ του. Ὁμιλῶν περὶ τῆς περιοχῆς τῆς Καβάλλας, λέγει: «Κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ 1913, διεξήγοντο διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸν διαμερισμὸν τῶν χωρῶν τῶν κτηθεισῶν ἀπὸ τῆς Τουρκίας. Τότε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προθύμως ἀνεγνώριζε τὴν Βουλγαρικὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῶν Καζάδων Καβάλλας, Δράμας, Πραβίστας, Σερρῶν, Δεμὶρ—Ἰσσὰρ καὶ Κοκός. Τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ κ. Βενιζέλου ὅ,τι τὰ διαμερίσματα ταῦτα κατῳκοῦντο ἀραιῶς ὑφ' Ἑλλήνων, καὶ ὅτι ἡ Καβάλλα ἦτο τὸ φυσικὸν ἐπίνειον τῶν διαμερισμάτων Στρουμίτζης, Μελενοίκου, Τζουμαγιᾶς, Νευροκοπίου καὶ Ραζλόγκ.

«Πολλὰ τῶν οὕτω προσφερομένων διαμερισμάτων κατῳκοῦντο κυρίως ὑπὸ Τούρκων. Κατὰ Τουρκικὰς στατιστικάς, ὁ καζᾶς Καρα-Σιαπὰν δὲν περιλαμβάνει οὐδὲν χριστιανικὸν χωρίον· Ὁ πληθυσμὸς του σύγκειται σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ Τούρκων, ἀριθμούντων 15,000· ὁ Καζᾶς Καβάλλας, μετὰ πληθυσμοῦ 40,000, εἶνε ὡσαύτως κατὰ μέγα μέρος Τουρκικός. Τὸ Ἑλλην. στοιχεῖον ὑπολογίζεται εἰς 4,000, ἐνῷ περὶ τοὺς 3,500 Πομάκοι ἢ Βούλγαροι μωαμεθανοὶ εἶνε διεσπαρμένοι εἰς διάφορα χωρία (σελ. 207). Κατ' αὐτήν, ὁ πληθυσμὸς τῶν διαμερισμάτων Δράμας καὶ Σερρῶν εἶνε «καταπληκτικῶς βουλγαρικός». Ἐκ τῶν 50,000 κατοίκων τοῦ Καζᾶ Δράμας, τὸ ἥμισυ ἦσαν Τοῦρκοι ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων μόλις ἀνήρχετο εἰς 4,000, ἐνῷ τὸ βουλγαρικὸν στοιχεῖον συνέκειτο ἐξ 20,000 κατοίκων διῃρημένον κατ' ἴσας μοίρας εἰς Ἐξαρχικοὺς καὶ εἰς Πομάκους· εἰς τὸν Καζᾶν Σερρῶν οἱ Βούλγαροι ἀριθμοῦνται κατὰ προσέγγισιν εἰς 40,000, ἐνῷ ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς περιλαμβάνει 27,000. Ὁ Καζᾶς Δεμὶρ Ἰσσὰρ περιλαμβάνει 33,000 Βουλγάρους ἐπὶ πληθυσμοῦ 50,250. Οἱ Ἕλληνες ἀριθμοῦνται εἰς 250. Εἰς Κοκὸς δὲν ὑπάρχουσι δύο Ἕλληνες. Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Καζᾶ τούτου σύγκειται κυρίως ἐξ 20,000 Τούρκων ἐπὶ ὁλικοῦ πληθυσμοῦ 23,000 κατοίκων. Ἐνθυμητέον ὅτι οἱ Τοῦρκοι μετηνάστευσαν ἐν σώματι ἀπὸ τοῦ διαμερίσματος τούτου μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Βουκουρεστίου, καὶ ὅτι, παρὰ τὴν καταναγκαστικὴν ἔξωσιν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ πληθυσμὸς ὅλου τοῦ τμήματος τούτου τῆς νοτιανατολικῆς Μακεδονίας εἶνε τώρα καταπληκτικῶς Βουλγαρικός» (σελ. 207—208).

Αἱ ἑπόμεναι περικοπαὶ εἶνε μᾶλλον σαφεῖς. «Ἡ κοιλὰς τοῦ Ἕβρου εἶνε κυρίως βουλγαρική». «Ἡ ἀκροτάτη νοτιανατολικὴ γωνία τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου, ἀνατολικῶς τοῦ ποταμοῦ Ἕβρου (Μαρίτσα) εἶνε πιθανῶς ἡ μᾶλλον πολύγλωττος χώρα ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ κοιλὰς τοῦ Ἕβρου εἶνε κυρίως βουλγαρική. Πολυάριθμοι ἄποικοι ἑλληνικαὶ ἐγκατεστημέναι κατὰ μῆκος τῆς παραλίας μεταξὺ Δαρδανελλίων καὶ τῆς εἰς τὸν Εὔξεινον εἰσόδου τοῦ Βοσπόρου μετέρχονται τὴν ἐμπορίαν αὐτῶν ὡς ἁλιεῖς ἢ ναυτίλοι. Ἡ ἀκτοπλοΐα εἶνε σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς χεῖρας των. Οἱ Βούλγαροι εἶναι κυρίως γεωργοί.

Αἱ ἰδιοκτησίαι των εἶναι διεσπαρμέναι πρὸς ἀνατολὰς μέχρις αὐτῶν τῶν τειχῶν τῆς μητροπόλεως τοῦ κόσμου ἥτις προοδίδει τὴν φήμην εἰς τὴν χώραν. Ἐν αὐτῇ τῇ Κωνσταντινουπόλει τοὺς κήπους κατέχουσι καὶ ἐκμεταλλεύονται αὐτοὺς οἱ Βούλγαροι». (σελ. 215—216.)

Ὁ λόγος δι' ὃν ἡ Θράκη πρέπει νὰ λάχῃ εἰς τὴν Βουλγαρίαν προβάλλεται οὕτως ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Δομινιάν: «Ἔχομεν ἐν τούτῳ παράγοντα ὅστις δύναται νὰ ἀσκήσῃ μεγαλείτερον βάρος ἢ ἡ γλῶσσα εἰς τὸν τελικὸν σχηματισμὸν ἀνεξαρτήτου πολιτικῆς μονάδος περιλαμβανούσης τὴν ἐπιμήκη ζώνην τῆς παραθαλασσίας χώρας συμπεριλαμβανούσης τὰ Δαρδανέλλια, τὴν Προποντίδα, καὶ τὸν Βόσπορον. Πρόσφορος μεθοριακὴ γραμμὴ διὰ τὴν χώραν ταύτην τῆς Βαλκανικῆς δύναται ν' ἄρχεται εἰς τὸν κόλπον Σάρου καὶ συμπίπτουσα ἐκεῖθεν μετὰ τῶν ὑψωμάτων τῶν κατοπτευόντων τὴν Ραιδεστόν, νὰ φθάνῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Τσορλοῦ (Τυρολόης). Ἐντεῦθεν εἰς τὸν Εὔξεινον ἡ διοικητικὴ μεθόριος τοῦ βιλαετίου Κωνσταντινουπόλεως δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς διεθνῆ μεθόριον. Ὁ καθορισμὸς οὗτος θὰ ἀφινε τὴν κοιλάδα τοῦ Ἕβρου εἰς Βουλγαρικὰς χεῖρας.» Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη εἶναι δεδικαιολογημένη οὐχὶ διότι τὸ κάλλος τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ διακηρύττεται ἐν τῷ ἐθνικῷ Βουλγαρικῷ ὕμνῳ, ἀλλὰ διὰ τὴν Βουλγαρικὴν γλωσσικὴν ἐπικράτησιν ἐν τῇ κοιλάδι ταύτῃ.

Οὐσιώδης σύμπτωσις Βουλγαρικῶν πολιτικῶν καὶ γλωσσικῶν ὁρίων νοτιανατολικῶς θὰ ἐπετυγχάνετο τότε». (σελ. 220).

Τὰ γεγονότα ταῦτα ἀποβαίνουσι μᾶλλον σημαντικά, ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι ἐξεφράσθησαν μόλις ἐσχάτως τῷ 1917, ὅτε ἡ Βουλγαρία ἦτο πολεμία τῆς Ἀντάντ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΩΦ

Η ΚΥΠΡΟΣ

Ὑπὸ τὴν ἄνωθι ἐπιγραφὴν ἡ γνωστὴ λεβαντινικὴ ἐν Λονδίνῳ ἀγγλόφωνος Ἐφημερὶς **«Ἐγγὺς Ἀνατολή»**, (*Near East*) τῆς 8 Αὐγούστου (ν.ἡ.) δημοσιεύει τὸ ἑπόμενον ἄρθρον:

«Ποικιλία περιστάσεων συνεβάλετο ὅπως τηρηθῇ ἡ Κύπρος περίοπτος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ κοινοῦ ἀπὸ τῆς Ἀνακωχῆς. Καίτοι τὸ μέλλον αὐτῆς δὲν ἀπασχολεῖ τὴν Συνδιάσκεψιν, ἡ πιθανότης τῆς τύχης τῆς νήσου συνδεθεῖσα καθ' ἕνα ἢ ἄλλον τρόπον μετὰ διευθετήσεως τῆς Εἰρήνης ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ ἐκέρδησεν εὐρεῖαν ἀποδοχήν, μετὰ τοῦ ἀποτελέσματος ὅτι πολλαὶ ἐγένοντο ἀπόπειραι ἐπὶ τῆς προώρου ἀποκαλύψεως τῶν προθέσεων τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν ταύτην κτῆσιν τοῦ Στέμματος. Ἔχομεν ἤδη τὴν αὐθεντίαν τοῦ Βόναρ—Λῶ διὰ τὴν δήλωσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπεφάσισεν ἔτι περὶ τοῦ ἀντικειμένου, καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ μέλλον τῆς Κύπρου δὲν θὰ διευθετηθῇ ὁριστικῶς πρὶν ἢ προσαχθῇ εἰς τὴν Βουλήν.

Εἶναι μόνον δυνατὸν νὰ συμβιβάσωμεν τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην μετὰ τῶν ἐμπιστευτικῶν διαβεβαιώσεων, γενομένων πρότερον εἰς πολλοὺς κύκλους, ὑποθέτοντες ὅτι ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου, προελθοῦσα ἐκ τῶν παρατεταμένων διαπραγματεύσεων ἐν Παρισίοις, ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ἢ σπουδαῖον μέλος αὐτῆς ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν ὅπως τροποποιήσωσι τὰς γνώμας αὐτῶν περὶ τῆς Κύπρου. Οὐδὲν θὰ ὑπῆρχε τὸ παράδοξον ἐν τούτῳ.

Οὐδὲν ἐπιχείρημα δύναται νὰ προσαχθῇ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς Κύπρου ὑπὸ τῆς Μ. Βρεττανίας ἢ τῆς παραχωρήσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπερ δὲν θὰ ἐλογίζετο μᾶλλον ἢ ἧττον ἱκανοποιητικόν. Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἦτο ἁπλοῦν ζήτημα δικαιοσύνης, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ὑπεροχῆς τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ νήσῳ, καταπίπτει μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν κατοχὴν τῆς Σμύρνης καὶ τὰ παραμαρτοῦντα συμβεβηκότα εἰς τὴν προέλασιν τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Δὲν δύνανται διαβεβαιώσεις παρὰ τῶν Ἑλλήνων νησιωτῶν νὰ πείσωσιν τὰς βρεττανικὰς ἀρχὰς ὅτι δὲν θὰ ὑπάρχῃ κίνδυνος αἱματοχυσίας, ἐὰν ἡ Κύπρος παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὀλίγοι θερμοκέφαλοι Τοῦρκοι ἐν Σμύρνῃ προὐκάλεσαν ὅλην τὴν σειρὰν τῶν θλιβερῶν συμβεβηκότων, ἅτινα ἐπηκολούθησαν εἰς τὴν κατοχήν. (Ράβδος ἐν γωνίᾳ, ἄρα, βρέχει).

Τὸ μέλλον τῆς Κύπρου, δυνάμεθα νὰ λάβωμεν τοῦτο ὡς δεδομένον, ἐξήρτηται τώρα ἐξ ἀριθμοῦ τινος παραγόντων, οἵτινες δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γνωσθῶσιν ἐν τῇ ὁλότητι αὐτῶν εἰς τὸν διατελοῦντα ἐκτὸς τοῦ Ἐσωτέρου Ὑπουργείου. Εἷς τούτων δύναται νὰ εἶνε ἡ ἐπιθυμία ὅπως μὴ προσθέσωσιν εἰς τὰς δυσχερείας τῆς Ἑλλάδος, παρέχοντες εἰς αὐτὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ πλείονος χώρας ἢ ὅσην δύναται τώρα νὰ κυβερνήσῃ. Δύναται νὰ γένηται δεκτὸν ὅτι ἀφῃρημένως ἡ ἕνωσις τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμεῖται ὑπό τε τῶν Ἑλλήνων τῆς νήσου καὶ ὑπὸ τῶν τῆς Ἑλλάδος αὐτῆς· δὲν ἕπεται ὅμως ἐκ τούτου ἀναγκαίως ὅτι λεπτομέρειαι μιᾶς διακυβερνήσεως θὰ ἠδύναντο νὰ ἐκπονηθῶσι ὥστε νὰ ἱκανοποιῶσιν ἀμφότερα τὰ μέρη.

Ἀφοῦ ἡ Ἑλλὰς ἐκτήσατο πλείονα ἐμπειρίαν ὡς πρὸς τὴν Σμύρνην, θὰ εἶνε εἰς καλλιτέραν θέσιν ὅπως συνδυάσῃ τὴν ἕνωσιν μετὰ αὐτονομίας ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἄλλων χωρῶν ὡς καὶ ἐν Κύπρῳ. Εἶνε βέβαιον ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι, οἵτινες πολλοὺς ἤδη μῆνας διαμένουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔκαμον πολλοὺς φίλους ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ ἐδημιούργησαν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν διὰ τοῦ εὐστόχου καὶ ἐνεργητικοῦ τρόπου καθ' ὃν συνηγόρησαν ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν. Ἐὰν πρόκειται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς Κύπρον μετὰ τοῦ ζητήματος μὴ διηυθετημένου, ἢ διηυθετημένου ἐναντίον αὐτῶν, οὐδεὶς ψόγος εἰς αὐτούς.

Ἐκεῖνοι οὓς ἀντιπροσωπεύουσιν οὗτοι, ἔχουσι πάντα λόγον νὰ εἶνε εὐχαριστημένοι καὶ ὑπερήφανοι δι' ὃν τρόπον ἐξεπλήρωσαν τὴν ἀποστολήν των, καὶ δύνανται νὰ εἶνε βέβαιοι ὅτι, ἐὰν τὸ ζήτημά των ἦτο πράγματι διαπραγματεύσιμον, ἡ παρουσίασις τῆς ὑποθέσεώς των ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων θὰ εἶχε κερδηθῆ. Ὅταν ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν νῆσον καὶ ὑποβάλωσι τὴν ἔκθεσίν των, ὁ λαὸς τῆς χώρας ταύτης θὰ ἐλπίζῃ νὰ λάβῃ παρὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου τοιοῦτό τι τηλεγράφημα:

«Παρέσχετε εἰς ἡμᾶς πλήρη ἀκρόασιν, καὶ ἐν τούτῳ «ἐνεργήσατε τιμίως». Ἡμεῖς φυσικῶς ἀπεγοητεύθημεν, θέλομεν ὅμως νὰ δείξωμεν ὑμῖν ὅτι καὶ ὑμεῖς δυνάμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν ἐντίμως». Μεθ' ὅλα ταῦτα δύνανται νὰ ὑπομιμνήσκωσιν ἀλλήλους ὅτι μία δεκαετία εἶναι βραχὺ διάστημα ἐν τῇ ζωῇ τῆς νήσου, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Μ. Βρεττανίας.

ΟΙ "ΤΑΙΜΣ" ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡ. ΣΥΝΘΗΚΗΣ

Τὸ κύριον ἄρθρον τῶν «Τάϊμς» τὸ σχετικὸν μὲ τὴν Συνθήκην μετὰ τῆς Βουλγαρίας, τοῦ ὁποίου περίληψιν μετεβίβασε πρὸ ἡμερῶν ὁ τηλέγραφος, ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς:

«Οὐδὲν εἰσέτι ἐλέχθη ὡς πρὸς τὰς ἀρχὰς αἱ ὁποῖαι διέπουν τὴν μετὰ τῆς Βουλγαρίας, συνθήκην, ἀλλά, καίτοι αἱ λεπτομέρειαι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συζητηθῶσιν ἔξω τῶν κύκλων τῆς Συνδιασκέψεως, ὑπάρχουν ἀρχαί τινες διευθετήσεως ἐπὶ τῶν ὁποίων ὀφείλομεν νὰ συμφωνήσωμεν καθ' ὅλην τὴν γραμμήν των. Δὲν ὑπάρχει μέρος τοῦ κόσμου εἰς τὸ ὁποῖον τὰ πάθη ἔφθασαν εἰς τόσον ὀξὺ σημεῖον ὅσον εἰς τὰ Βαλκάνια.

Καὶ οὐδὲν ζήτημα διεθνοῦς πολιτικῆς ἐστρεβλώθη τόσον διὰ τῆς προπαγάνδας. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ τῶν Συμμάχων διαφάνεια καθ' ἣν στιγμὴν ἔχομεν νὰ ἀπονείμωμεν δικαιοσύνην μετὰ γενναιοφροσύνης εἰς Συμμάχους, οἱ ὁποῖοι ὑπέφεραν ἐν τῷ κοινῷ ἀγῶνι. Οὐδενὸς ἔθνους τὰ δεινοπαθήματα κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὑπέστη ἡ Σερβία καὶ οὐδεὶς ἐνέμεινεν ἀκλόνητος εἰς τὴν πεποίθησιν καὶ τὴν πίστιν του εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἀντάντ, παρὰ τὴν πανίσχυρον ἀντιπολίτευσιν τὴν ὁποίαν συνήντησεν εἰς τὴν χώραν του, ὅσον ὁ κ. Βενιζέλος. Τὰ δεινοπαθήματα ταῦτα, ἡ ἔμμονος αὕτη πίστις πρέπει νὰ λάβουν ὑψηλὴν θέσιν εἰς τὰς σκέψεις μας. Ἀφ' ἑτέρου ἡ Βουλγαρία, συνταχθεῖσα μὲ τοὺς ἐχθροὺς μας, κατέφερε καθ' ἡμῶν λίαν εὔστοχον πλῆγμα καὶ οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἐπιθυμία μας νὰ φανῶμεν δίκαιοι πρὸς αὐτήν, δὲν ὑπάρχει δόγμα τόσον ἐξαχρειῶνον ἓν ἔθνος ὅσον ἐκεῖνο ὅπερ θ' ἀντήμειβε τὴν κακοήθειαν.

«Ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπιβάλωμεν ἁπλῶς ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας συνθήκην τιμωρόν. Ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν σταθερῶς ἐνώπιον ἡμῶν τὸν μέγαν σκοπὸν μιᾶς εἰρήνης βασιζομένης ἐπὶ τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς λογικῆς. Εἰς τὸ τέρμα τῆς πολιτικῆς ἐν τῇ Νοτιοανατολικῇ Εὐρώπῃ ἀτενίζομεν τὴν μέλλουσαν ὁμοσπονδίαν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ ἐκ τοῦ γνώμονος τούτου ὀφείλομεν νὰ κρίνωμεν τὴν ποιότητα τῶν νέων πολιτικῶν διευθετήσεων.

Πάρα πολὺ μεγάλη σπουδαιότης ἀπεδόθη εἰς τὴν ἐδαφικὴν κυριαρχίαν, καὶ καίτοι τὰ φυλετικὰ ἐπιχειρήματα διὰ τὴν βουλγαρικὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς ἀμφισβητουμένης περιφερείας τῆς Μακεδονίας εἶνε σχεδὸν τόσον ἰσχυρὰ ὅσον καὶ ἐκεῖνα τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῶν παρακτίων περιφερειῶν, ὑπάρχουν ἄλλαι σκέψεις, αἱ ὁποῖαι δέον νὰ τροποποιήσουν τὰ συμπεράσματά μας. Εἰς τὴν Μακεδονίαν ἡ καλλιτέρα ἐγγύησις πρὸς περιφρούρησιν τῆς βουλγαρικῆς πλειονότητος πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ ὄχι διὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς χώρας ταύτης εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ὅπερ, δεδομένων τῶν ὅσων συνέβησαν, θὰ ἦτο λύσις κακότροπος, ἀλλὰ διὰ τοῦ διορισμοῦ ἑνὸς ἀνωτάτου ἁρμοστοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τοῦ ὁποίου τὸ καθῆκον θὰ εἶνε νὰ ἐπιβλέπῃ ὅπως ἐκτελῆται ἡ δικαιοσύνη.

Ἐὰν ἡ Βαλκανική μας Ὁμοσπονδία πραγματοποιηθῇ τὰ ἐδαφικὰ ταῦτα ζητήματα θὰ ἐτίθεντο εἰς δευτέραν μοῖραν, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν θὰ ἦτο ἐκεῖ ὡς ἓν νομοθετικὸν σῶμα ἔχον τὴν δύναμιν νὰ ἀναθεωρήσῃ τὰ ἐδαφικὰ ἄρθρα τῆς Συνθήκης, ἐὰν ἐθεώρει τοῦτο ἐπάναγκες διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς πολιτικῆς καὶ τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον τῶν χωρῶν τούτων.

Ὁμοίως δὲν νομίζομεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἐθνικὴ ἐπικράτησις εἰς τὰς παραλίους περιφερείας θὰ παρεκώλυε πᾶσαν Βουλγαρικὴν κάθοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον. Εἰς τὴν Βουλγαρίαν πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ οἰκονομική της διέξοδος εἰς τὸ Αἰγαῖον, ἀλλ' ἡ διέξοδος αὕτη δὲν πρέπει νὰ συνεπάγεται καὶ τὴν πολιτικὴν κυριαρχίαν, ἔτι δὲ ὀλιγώτερον τὴν εὐκαιρίαν τῆς δημιουργίας ναυτικοῦ λιμένος ἢ βάσεως ὑποβρυχίων, ἅτινα θὰ ἔθετον ἐν κινδύνῳ τὴν ναυτικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Αἰγαῖον.

Ἐὰν χειριοθῶμεν σφαλερῶς καὶ ὑπὸ ἐκδικητικὸν πνεῦμα τὴν Βαλκανικὴν διευθέτησιν, ὡς ἐπράξαμεν εἰς τὴν Συνθήκην τοῦ Βουκουρεστίου, ἡ διευθέτησις αὕτη θὰ περιέχῃ τὸν σπόρον νέου πολέμου, σπόρον ὅστις εἰς τὸ μέρος τοῦτο εὑρίσκει τόσον γόνιμον ἔδαφος. Ἐὰν τὸ χειριοθῶμεν ὀρθῶς, τὰ Βαλκάνια δὲν θὰ εἶνε πλέον ἡ ὁδὸς ἡ ἀδιέξοδος τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς ἀλλὰ μία εὐπρεπὴς καὶ εὐημεροῦσα δίοδος τῆς ἀνθρωπίνης περιόδου».

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πωλεῖται διὰ προαιρετικοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ ἔναντι τῆς Ἐμπορικῆς Λέσχης κατὰ τὴν Κεντρικὴν Ὁδὸν ἐν Λευκωσίᾳ οἰκία τῆς κυρίας Δανάης Σοφοκλέους περιλαμβάνουσα τρία ἰσόγεια δωμάτια μετὰ τοῦ φαρμακείου κ. Εὐ. Εὐαγγέλη, διάδρομον, αὐλὴν μετὰ δένδρων καὶ λάκκου μετὰ ἀντλίας καὶ 4 ἀνώγεια δωμάτια.

Ἡμέρα παραδόσεως εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην ἐν τῇ Ἐμπορικῇ Λέσχῃ ὡρίσθη ἡ 8 Σεπτεμβρίου.

Οἱ βουλόμενοι ἂς ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν κ. Ἀλέξανδρον Σιαμτάνην, Ἐμπορικὴν Λέσχην, ἀντιπρόσωπον τοῦ κ. Κυριάκου Τρικούπη ὅστις τυγχάνει πληρεξούσιος ἐπίτροπος τῆς ἰδιοκτητρίας

(4—3) **Κυριάκος Τρικούπης.**

ΤΟ ΘΡΑΚΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ
ΕΝ ΤΩ ΑΝΩΤΑΤΩ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩ

Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ τύπου μεταφέρομεν τὰς ἡμέραν παρ' ἡμέραν εἰδήσεις ἢ ὑποθέσεις καὶ εἰκασίας περὶ τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου.

Ἑλληνοϊταλικὴ συμφωνία.

Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὸ κείμενον τηλεγραφήματος σταλέντος ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, εὑρισκομένου ἐν Παρισίοις, πρὸς τὸν Ἕλληνα πρεσβευτὴν ἐν Ρώμῃ, ὅπερ λέγει:

«Εἶμαι εὐτυχὴς γνωρίζων ὑμῖν ὅτι αἱ πρό τινων ἡμερῶν ἀρξάμεναι συνδιαλέξεις μεταξὺ τῶν κ. κ. Βενιζέλου καὶ Τιττόνη κατέληξαν εἰς συμφωνίαν καθ' ἣν πάντα τὰ Ἑλληνοϊταλικὰ ζητήματα ἐξητάσθησαν καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως πραγματευθῶσιν αὐτὰ ἐνώπιον τῆς Συνδιασκέψεως ἐν πνεύματι ἀμοιβαίως συνδιαλεκτικῷ.

«Χάρις εἰς τὴν συμφωνίαν ταύτην, αἱ δύο κυβερνήσεις θὰ χωρήσωσιν ἐφεξῆς ἐν τελείᾳ ἁρμονίᾳ δι' ἅπαντα τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτὰς ζητήματα.

31)13.—Τὸ ἀνώτατον συμβούλιον ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ ἀσχοληθῇ χθὲς εἰς τὸ Θρακικὸν ζήτημα δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιληφθῇ τούτου ἕνεκεν ἀδιαθεσίας τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Ταρτιέ.

1)14.—Τὸ ἀνώτατον συμβούλιον συνῆλθε χθὲς μετὰ μεσημβρίαν καὶ συνδιεσκέφθη ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων.

Ἐξήτασεν εὐθύς, ἐν ἀρχῇ τὸ πρόβλημα τῆς Θράκης. Ὁ κ. Βενιζέλος διεκδικεῖ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην μετὰ τῆς παραλίας της ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Βουλγαρία ἀξιοῖ τὴν τήρησιν τοῦ καθεστῶτος.

Ἡ λύσις εἰς ἣν πιθανῶς θὰ καταλήξῃ εἶναι ὅτι εἰς λιμὴν θὰ διεθνοποιηθῇ, ὁ τοῦ Δεδεαγὰτς ἰδίᾳ. Οἱ Βούλγαροι θὰ ἔχωσιν οὕτω διέξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον.

2)15. Τὴν Τρίτην ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Εἰρήνης ἠσχολήθη μὲ τὰ Ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα, χωρὶς νὰ ἐτέλθη συμφωνία.

Ἡ πλειονότης τῆς ἐδαφικῆς ἐπιτροπείας εἶναι εὔνους πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀξίωσιν περὶ ἑνώσεως τῆς Θράκης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐνῷ ἡ ἀμερικανικὴ ἀντιπροσωπεία συμμερίζεται σχέδιον, ὅπερ θὰ ἐξησφάλιζεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν διέξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον.

Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο, ἡ Θράκη διαιρεῖται εἰς πέντε μέρη, ὧν τὰ δύο παραχωροῦνται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἓν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἓν εἰς τὴν Τουρκίαν, **ἡ τελευταία δὲ αὐτὴ θὰ γένηται ἀνεξάρτητον Κράτος τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐθνῶν.** Ὁ διαμερισμὸς ὅμως οὗτος ἐγείρει ζωηρὰς ἐπικρίσεις παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ ἀντιπροσωπείᾳ, ἥτις μέμφεται τοῦτον ὅτι δὲν στηρίζεται ἐπὶ οὐδεμιᾶς πραγματικότητος ἐθνικῆς, οἰκονομικῆς, γεωγραφικῆς ἢ ἱστορικῆς· οὕτω τὸ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκχωρούμενον μέρος, ἐκτεινόμενον μέχρι τοῦ Εὐξείνου, θὰ ἦτο τοῦτο παντελῶς ἀπομεμονωμένον τοῦ ἐδάφους καὶ δὲν θὰ εἶχεν, εἰς τὸ Αἰγαῖον τὴν διέξοδον ἣν διακηρύττουσι, τοὐναντίον, ἀπαραίτητον διὰ τὴν Βουλγαρίαν.

Ὁ κ. Βενιζέλος προέτεινεν ἀντιπροτάσεις πρακτικωτέρας, αἵτινες δίδουσι σύναμα εἰς τὴν Βουλγαρίαν οἰκονομικὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰς ἐγγυήσεις ἃς δύναται αὕτη νὰ ἐπιθυμῇ. Εἶναι δὲ αἱ ἀντιπροτάσεις αὗται ὅτι παραχωρεῖται μὲν ἡ Θράκη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ δὲ λιμὴν τοῦ Δεδεαγὰτς γίνεται ἐλεύθερος λιμὴν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ συνδέεται οὗτος μετὰ τῆς Βουλγαρίας διὰ σιδηροδρόμου διεθνοποιημένου."

3)16.—Τὸ ἀνώτατον Συμβούλιον ἐπεδοκίμασε τὰς συστάσεις τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπείας ὡς πρὸς τὰ οἰκονομικὰ ἄρθρα ἅτινα θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν παρουσιασθησομένην συνθήκην πρὸς τὴν Βουλγαρίαν.

5)18.—Ἡ βουλγαρικὴ ἀντιπροσωπεία διεβίβασε χθὲς πρὸς τὸν γραμματέα τῆς Συνδιασκέψεως σειρὰν ὅλην διακοινώσεων. Ἡ σημαντικωτέρα τούτων ἀσχολεῖται μετὰ τοῦ ζητήματος τῆς Θράκης.

Ἀντιτίθεται κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀξιώσεως, ἀπορρίπτει τὴν ἰδέαν τῆς διεθνοποιήσεως τοῦ λιμένος τοῦ Δεδεαγὰτς καὶ ἀξιοῖ τὸ πρώην καθεστώς.

8)21.—Ἐλήφθη μία διακοίνωσις παρὰ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως. Εἰς τὴν διακοίνωσιν ταύτην ἡ Βουλγαρία ἐπιδεικνύει τὴν φιλίαν της καὶ τὰ ἀγαθὰ αἰσθήματά της πρὸς τὰς ἑσπερίους δυνάμεις ὡς καὶ τὸ ἐπικρατοῦν πρόσωπον ὅπερ διαδραματίζει αὕτη ἀνὰ τὰ Βαλκάνια.

10)23.—Ἡ Βουλγαρία διεβίβασε δύο διακοινώσεις πρὸς τὴν συνδιάσκεψιν· ἡ μία διαμαρτύρεται κατὰ τῶν εἰδικῶν ἄρθρων, ἅτινα θίγουσι τὰς ἐθνικὰς παρ' αὐτῇ μειονότητας, ὡς τὰς παρὰ ταῖς ἄλλαις μικραῖς χώραις τῆς Ἀνατολ. Εὐρώπης, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων. Ἡ βουλγαρικὴ διοίκησις εἶναι ἰδιαζόντως μετριοπαθὴς πρὸς τοὺς ἀλλοθρήσκους. (Τί λόγος;)

Ἐν τῇ δευτέρᾳ διακοινώσει ἡ κυβέρνησις τῆς Σοφίας ἐξεγείρεται κατὰ τῶν πληροφοριῶν, αἵτινες παριστάνουσι τὴν χώραν ὡς διατελοῦσαν ἐν ταραχῇ καὶ ἀταξίᾳ.

✕ ✕ ✕

ΤΟ ΘΡΑΚΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ
ΕΙΣ ΚΥΚΕΩΝΑ

Καταχωρίζομεν παντοίας εἰδήσεις δημοσιευομένας εἰς τὸν διεθνῆ τύπον ἵνα δείξωμεν εἰς ποῖον κυκεῶνα κατήντησε τὸ Θρακικὸν ζήτημα:

Παρίσιοι, 5)18 Αὐγούστου.—Τὸ «Βῆμα τοῦ Σικάγου» εἰς τὴν ἐνταῦθα ἔκδοσίν του, γράφει ὅτι τὸ Συμβούλιον τῶν Πέντε ἀπεφάσισε τὴν ἀναβολὴν τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οἱ ὅροι τῆς συνθήκης ταύτης συσχετίζονται πρὸς τὰς ἀποφάσεις αἵτινες θὰ ληφθῶσι διὰ τὴν Τουρκίαν.

Παρίσιοι, 5)18 Αὐγ.—Ὁ «Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» εἰς τὴν ἐνταῦθα ἔκδοσίν του ἀγγέλλει ὅτι τὸ Ἀνώτατον Συμμαχικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε ν' ἀναβάλῃ τὴν σύναψιν τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας συνθήκης μέχρις ὅτου τὸ Ἀμερικανικὸν Κογκρέσσον ἐκφρασθῇ ἐπὶ τῆς ὑπογραφείσης μετὰ τῆς Γερμανίας συνθήκης καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ληφθῇ δὲ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διανομῆς τῶν ἐντολῶν διὰ τὴν διοίκησιν τῆς Τουρκίας.

Ρώμη, 5)18 Αὐγ.—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Παρισίων πρὸς τὰς ἐνταῦθα ἐφημερίδας, τὸ Ἀνώτατον Συμμαχικὸν Συμβούλιον θὰ διακόψῃ ὁριστικῶς τὰς ἐργασίας τὴν 12 Αὐγούστου διὰ νὰ ἐπαναλάβῃ ταύτας τὴν 2 Σεπτεμβρίου.

Ρώμη, 5)18 Αὐγ.—Ἐπίσημοι πληροφορίαι ἐκ Παρισίων ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἐξέλιξις τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος ἔφθασεν ἤδη εἰς τὸ τέρμα της. Ἡ ὑπόθεσις διατρέξασα ὅλα τὰ στάδια τῆς διαδικασίας εὑρίσκεται ἤδη πρὸ τῆς κρίσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστοῦ, ἡ γνωμοδότησις τοῦ ὁποίου θὰ ἀποτελέσῃ οὐσιαστικῶς καὶ τὴν ἀπόφασιν. Ἡ διάσκεψις διὰ τοῦ κ. Πὸλκ διεβίβασε τηλεγραφικῶς πρὸς τὸν πρόεδρον Οὐΐλσων ὅλα τὰ ὑποβληθέντα σχέδια καὶ προτάσεις μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν λόγων καὶ τῶν ἐπὶ τούτων ἐκφρασθεισῶν γνωμῶν τῆς Διασκέψεως. Ἤδη τὸ Συμβούλιον ἀναμένει ἐντὸς τῆς ἡμέρας τὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θὰ ἐκδοθῇ ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις.

Ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ συνεννόησιν μετὰ τοῦ κ. Πὸλκ ἀπέστειλε χθὲς καὶ ἕτερον τηλεγράφημα πρὸς τὸν Πρόεδρον Οὐΐλσων. Παρὰ τοῖς Ἑλληνικοῖς κύκλοις ἐπικρατεῖ ἄκρα αἰσιοδοξία περὶ τῆς ἀναμενομένης ἀπαντήσεως.

Παρίσιοι 7)20 Αὐγ.—Ὁ «Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» γράφει ὅτι οὐδεμία μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς Θράκης, καὶ προσθέτει ὅτι ἰδέα διετυπώθη ὅπως τὸ ζήτημα τοῦτο ἀφεθῇ ἄλυτον ἐν τῇ συνθήκῃ μετὰ τῆς Βουλγαρίας, συμπεριληφθῇ δὲ ἡ Θράκη εἰς τὸ κράτος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ Σύμμαχοι ἐλπίζουν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ θὰ δεχθῇ τὴν ἐντολήν.

Παρίσιοι, 7)20 Αὐγ. Καίτοι ἐπισήμως δὲν ἀνεκοινώθη ὅτι τὸ Ἀνώτατον Συμμαχικὸν Συμβούλιον ἠσχολήθη κατὰ τὴν χθεσινήν του συνεδρίασιν μὲ τὸ Θρακικὸν ζήτημα—τὸ ὁποῖον καὶ δὲν ἦτο ἐγγεγραμμένον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν—ἐν τούτοις πολλαὶ ἐφημερίδες βεβαιοῦν ὅτι ὑπὸ τύπον ἰδιωτικῶν συνομιλιῶν ἐρρίφθησαν νέαι ἰδέαι ἐν τῷ Συμβουλίῳ διὰ τὴν λύσιν τοῦ Θρακικοῦ. Σχετικῶς οἱ «Τάιμς τῆς Ν. Ὑόρκης» βεβαιοῦν ὅτι παρὰ τὴν Ἀμερικανικὴν ἀντίδρασιν, ἡ θέσις τοῦ Θρακικοῦ δὲν εἶνε δυσάρεστος διὰ τὴν Ἑλλάδα, χάρις καὶ εἰς τὴν Ἑλληνοϊταλικὴν συμφωνίαν.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδον δὲ τοῦ κ. Κλεμανσὼ ἐκ Βανδέας, ἀναμενομένου χθὲς ἑσπέρας, τὸ Θρακικὸν θ' ἀρχίσῃ πάλιν συζητούμενον.

Οἱ ἀλύτρωτοι πρὸς τὸν ἀμερικανικὸν τύπον.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴ τῶν ἀλυτρώτων ἀπέστειλε πρὸς τὰς Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας «Βῆμα τοῦ Σικάγου» «Κήρυκα» «Ἥλιον» καὶ «Χρόνον» τῆς Ν. Ὑόρκης τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκθέτουν τοὺς ἐν Θράκῃ διωγμοὺς τῶν ὁμογενῶν, ζητεῖ τὴν ταχεῖαν ἀποκατάστασιν αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον.

Μία δήλωσις τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Παρίσιοι 25)7 Αὐγ. Αἱ πληροφορίαι σχετικῶς μὲ τὴν ἀναμενομένην ἀπάντησιν τοῦ Προέδρου Οὐΐλσωνος εἶνε συγκεχυμέναι καὶ ἀσαφεῖς. Ἐφημερίδες τινὲς ἀναγράφουν τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ κ. Πὸλκ ἔλαβε χθὲς ὁδηγίας ἐκ Βασιγκτῶνος τὰς ὁποίας ἐπρόκειτο νὰ ἀνακοινώσῃ κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Διασκέψεως.

Παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις ὅμως ταύτας, ἡ χθεσινὴ συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου τῶν Πέντε οὐδόλως ἀνεκίνησε τὸ ζήτημα τῆς Θράκης ἀσχοληθεῖσα ἐξ ὁλοκλήρου μὲ τὸ ζήτημα τοῦ Λεκανοπεδίου τοῦ Τεσσὲν τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν διεκδικεῖται ὑπὸ τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας.

Ἄλλαι ἐξ ἄλλου πληροφορίαι βεβαιοῦν ὅτι ὁ κ. Πὸλκ, στερεῖται ἐξ ὁλοκλήρου ὁδηγιῶν, τὴν ἔλλειψιν δὲ ταύτην ἐγνωστοποίησε καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῶν Πέντε. Τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας ἀναγράφουν καὶ οἱ «Τάιμς» τοῦ Λονδίνου οἱ ὁποῖοι προσθέτουν ὅτι ἡ θέσις τοῦ Θρακικοῦ οὐδόλως μετεβλήθη καὶ ὅτι ἡ αἰσιοδοξία ὑπὲρ τῆς αἰσίας διὰ τὴν Ἑλλάδα λύσεως οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔπαυσε ὑπάρχουσα παρὰ τὴν Ἀμερικανικὴν ἀντίδρασιν. Προσθέτουν δὲ ὅτι ἡ θέσις αὕτη δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι κατέστη ἤδη καλλιτέρα μετὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν Ἑλληνοϊταλικὴν συνεννόησιν ἡ ὁποία ἐξασφαλίζει μίαν ἀκόμη θερμὴν ὑποστήριξιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

—Τὸ «Βῆμα» τοῦ Σικάγου δημοσιεύει δήλωσιν τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας διὰ τῆς ὁποίας τονίζεται ὅτι, καίτοι ἡ Ἀμερικανικὴ ἀντίδρασις εἶνε τὸ μόνον ἐμπόδιον εἰς τὴν αἰσίαν λύσιν τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος, ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία οὐδόλως παρεξηγεῖ τὴν Ἀμερικανικὴν στάσιν ἀλλὰ λυπεῖται μόνον διότι δὲν δύναται ἀμέσως νὰ πείσῃ τὴν Ἀμερικανικὴν ἀντιπροσωπείαν περὶ τοῦ ἀπολύτου τῶν Ἑλληνικῶν διεκδικήσεων. Ἡ δήλωσις περαιτέρω τονίζει ὅτι ἡ ὑπεροχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἐν Θράκῃ εἶνε ἀναμφισβήτητος καὶ ὅτι αἱ Ἀμερικανικαὶ ἀπόψεις περὶ διεξόδου τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον εἶνε ἀστήρικτοι.

—Ὁ ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου» τοῦ Λονδίνου τηλεγραφεῖ εἰς τὴν ἐφημερίδα του ὅτι οὔτε εἰς τὴν προχθεσινὴν οὔτε εἰς τὴν χθεσινὴν ἡμερ. διάταξιν ἀνεγράφετο τὸ ζήτημα τῆς Θράκης.

«Ἐντούτοις, λέγει, ὁ ἀνταποκριτής, εἶνε ἐντελῶς ἀπίθανον ὅτι ζητήματα τόσον προφανοῦς σημασίας καὶ σοβαρότητος ὡς τὸ Θρακικὸν καὶ τὸ Συριακόν, δὲν συζητοῦνται τὴν στιγμὴν ταύτην ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. Τοὐναντίον ὑπάρχουν ἀσφαλεῖς πληροφορίαι ὅτι καὶ τὰ δύο ζητήματα ἀπασχολοῦν σοβαρώτατα καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς κατ' αὐτὰς συνεδριάσεις του τὸ Συμβούλιον τῶν Πέντε.

«Εἰδικῶς δὲ διὰ τὸ ζήτημα τῆς Συρίας τηλεγραφήματα τῶν Γαλλικῶν ἐφημερίδων ἀναφέρουν σήμερον ὅτι ὁ Ἐμίρης Φεϊζοὺλ ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς ἐκ Βηρυτοῦ διὰ Παρισίους».

—Ὁ «Κῆρυξ» τῆς Νέας Ὑόρκης εἰς τὴν ἐνταῦθα ἔκδοσίν του γράφει ὅτι οὐδεμία μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς Θράκης καὶ προσθέτει ὅτι ἐρρίφθη ἡ ἰδέα ν' ἀφεθῇ ἄλυτον τὸ συνοριακὸν ζήτημα τῆς Θράκης εἰς τὴν μετὰ τῆς Βουλγαρίας συνθήκην καὶ λυθῇ τοῦτο ὁμοῦ μετὰ τοῦ ζητήματος τοῦ κράτους τῆς Κ)πόλεως διὰ τὸ ὁποῖον οἱ Σύμμαχοι ἐλπίζουν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ θ' ἀναλάβῃ τὴν ἐντολὴν τῆς διοικήσεως.

—Ἐρωτήσεις τοῦ Ἀμερικ. φιλοβουλγαρισμοῦ.

—Ὁ ἀφοπλισμὸς τῆς Βουλγαρίας καὶ ἡ ἐκκένωσις τῆς Θράκης.

Ρώμη, 7 Αὐγ.—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ τρίτος ἀμερικανὸς ἀντιπρόσωπος ἐζήτησε πληροφορίας παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Συμμαχικοῦ Συμβουλίου ἂν ὁ ἀφοπλισμὸς τῆς Βουλγαρίας ἐπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου Φρανσὲ ντ' Ἐσπεραὶ αὐτοβούλως ἢ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διασκέψεως, καὶ ἂν ἡ ἐκκένωσις τῆς Θράκης ὑπὸ τῶν Βουλγάρων διετάχθη κατόπιν ἀποφάσεως ὅπως ἡ Θράκη παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ Ἀνώτατον Συμμαχικὸν Συμβούλιον ἀπήντησεν ὅτι ὁ ἀφοπλισμὸς τῆς Βουλγαρίας ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Διασκέψεως, ἀλλ' ὅτι ἡ πρόσκλησις τῆς Βουλγαρίας ὅπως ἐκκενώσῃ τὴν Θράκην δὲν προϋπέθετεν ὡς ἀναγκαίαν ἀπόφασιν.

—Ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς Βουλγαρίας ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου.

Ἡ στάσις τοῦ κ. Τιττόνι.

Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι εἰς τινας κύκλους τῆς Διασκέψεως ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς Βουλγαρίας ἐντελῶς ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τοῦ Αἰγαίου θεωρεῖται λύσις ἱκανοποιητικὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ ἴδιοι κύκλοι φρονοῦν ὅτι ἡ ἐμπορικὴ διέξοδος τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον, οὐχὶ δι' ἰδίου παραθύρου ἀλλὰ διὰ θυρίδος μὴ ἀνηκούσης κἂν εἰς αὐτὴν ἀλλ' εἰς ἐλεύθερον τυχὸν λιμένα ὅπως τὸ Δεδεαγὰτς, θὰ ἐπληροῦ τὰς ἐμπορικὰς βουλγαρ. ἀνάγκας.

Ὁ ἐλεύθερος δὲ οὗτος λιμὴν θὰ ἔδει οὕτω νὰ τελῇ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Τέλος οἱ κύκλοι οὗτοι προσθέτουσιν ὅτι εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην, πρὸς τὴν Κων)πολιν, ἡ Ἑλλὰς δέον νὰ ἱκανοποιηθῇ ἐπίσης, μολονότι ἡ τοιαύτη λύσις θὰ παρουσίαζεν ἓν ἀνεπαίσθητον μειονέκτημα, νὰ μεσολαβῇ δηλονότι μεταξὺ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ τῆς προσαρτωμένης εἰς αὐτὸ Ἀνατολικῆς Θράκης μία λωρὶς ἀνήκουσα εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Αἱ ὁριστικαὶ γραμμαὶ τῶν συνόρων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας ἐν Θράκῃ, ἂν ἐγίνετο δεκτὴ τοιαύτη λύσις, θὰ καθωρίζοντο ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω δεδομένων εἰδικῶν ὑποεπιτροπῶν.

Φαίνεται ὅτι ὁ πρῶτος Ἀμερικανὸς πληρεξούσιος κ. Πὸλκ ἐδίστασεν ὀλίγον ὡς πρὸς τὴν λύσιν ταύτην διὰ τὸ Θρακικὸν καὶ περισσότερον ὡς πρὸς τὴν παραχώρησιν τῆς ἀποικίας τοῦ Βανταουρουντὶ εἰς τὸ Βελγικὸν Κογκό, ἀλλ' ὁ κ. Τιττόνι ἔπεισεν αὐτὸν ν' ἀποδεχθῇ ἀμφοτέρας τὰς λύσεις, τόσον ὡς πρὸς τὴν Θράκην ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸ Κογκό.

Παρίσιοι.—Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου» τοῦ Λονδίνου τηλεγραφεῖ σχετικῶς μὲ τὴν λύσιν τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος εἰς τὴν ἐφημερίδα του ὅτι ὑπάρχει καὶ ἓν σχέδιον κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ γραμμὴ τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων θὰ ἐπεκταθῇ ὀλίγα χιλιόμετρα ἀνατολικῶς τῆς Χαλκιδικῆς Χερσονήσου εἰς τὸ γεωγραφικὸν περίπου μῆκος τῆς νήσου Θάσου.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ Βουλγαρία θὰ λάβῃ μικρὰν ἐδαφικὴν ἐπέκτασιν πρὸς τὰ βορειανατολικά της σύνορα θὰ ἱδρυθῇ δὲ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἀνεξάρτητον Κράτος, τὸ ὁποῖον φθάνον μέχρι τῆς ἀκτῆς, θὰ περιλαμβάνῃ τὸν λιμένα τοῦ Δεδεαγὰτς καὶ τμῆμα χίντερλανδ πρὸς τ' ἀνατολικά. Τὸ χίντερλανδ τοῦτο θὰ περιλαμβάνῃ πιθανώτατα τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ ἐδαφικήν τινα ἔκτασιν τῆς πρὸς βορρᾶν τῆς πόλεως ταύτης περιοχῆς.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἀνατολικώτερον τμῆμα τῆς Θράκης, ὑπάρχουν λόγοι νὰ πιστεύεται ὅτι τὸ Συμβούλιον τῶν Πέντε συζητεῖ μετὰ σοβαρότητος τὴν σκέψιν τοῦ ν' ἀνατεθῇ τὸ τμῆμα τοῦτο εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐπίμαχον πρόβλημα ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρέουτερ πληροφορεῖται ὅτι ἡ ἀντιπρότασις τοῦ κ. Βενιζέλου συνοψίζεται κατὰ τὰ κυριώτερα αὐτῆς σημεῖα εἰς τὰ ἑξῆς.

Διεθνοποίησις τοῦ Δεδεαγὰτς ὑπὸ τὸν ἔλεγχον Ἐπιτροπῆς ἀντιπροσωπευούσης τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, θὰ τελῇ καὶ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἡ μέλλουσα νὰ ἑνώσῃ τὸ Δεδεαγὰτς μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ἡ ὁποία οὕτω θὰ ἔχῃ πλήρως ἐξησφαλισμένην τὴν διέξοδόν της πρὸς τὸ Αἰγαῖον.

Ὁ Ἕλλην ὅμως Πρωθυπουργὸς προσθέτει, ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρέουτερ ἀξιοῖ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα προσάρτησιν ὁλοκλήρου τῆς Θράκης ἀπὸ τῶν σημερινῶν Ἑλληνικῶν μεθορίων μέχρι τῆς γραμμῆς ἡ ὁποία, ἀναχωροῦσα ἐκ τοῦ μυχοῦ τοῦ κόλπου τοῦ Σάρου, ἄγει εἰς τὴν Μήδειαν.

Σημειωτέον, προσθέτει ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτής, ὅτι ἡ λύσις αὕτη, ἡ προτεινομένη ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ, τυγχάνει τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς Ἀγγλίας τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τὴν αἵρεσιν ὅμως ὅτι καὶ ἡ Ἀμερικὴ θὰ δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν της.

Παρίσιοι 14)27.—Σχετικῶς πρὸς τὴν βουλγαρικὴν συνθήκην «ὁ Χρόνος» γράφει ὅτι πιθανῶς τὰ βουλγαρικὰ ἐδάφη τὰ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ Αἰγαίου, θ' ἀποτελέσουν ἀνεξάρτητον κράτος.

Ἡ βουλγαρικὴ ἀντιπροσωπεία διεμαρτυρήθη πρὸς τὴν Διάσκεψιν κατὰ τῶν ἐδαφικῶν ἀξιώσεων τῶν Σέρβων καὶ ζητεῖ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν βουλγάρων αἰχμαλώτων.

Παρίσιοι 14)27. (Ρέουτερ.)—Ἐν τῷ Ἀνωτάτῳ Συμβουλίῳ ἡ ἐπὶ τῶν ἐδαφικῶν διευθετήσεων ἐπιτροπεία συνέστησεν ὅπως τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα καταλάβωσι τὴν Δυτικὴν Θράκην καὶ Βρεττανικαί, Γαλλικαὶ καὶ Ἰταλικαὶ δυνάμεις καταλάβωσι τὴν κεντρικὴν καὶ ἀνατολικὴν Θράκην ὡς ἐπὶ τούτου συνεφώνησαν καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι μέτρα ἀναμφιβόλως θὰ ληφθῶσιν ἐπὶ τούτου τὸ ζήτημα τοῦ διαμερισμοῦ τῆς Θράκης εὑρίσκεται εἰσέτι ὑπὸ μελέτην θεωρεῖται ὅτι θὰ ἐπέλθῃ διευθέτησις διὰ τῆς ὁποίας θὰ δοθῶσιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐγγυήσεις δι' ἔξοδον πρὸς τὸ Αἰγαῖον καὶ Δεδεαγάτς.

ΑΝΙΑΡΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μετ' ἀνίας καὶ ἀηδίας ἀπαντῶμεν εἰς ἀνοήτους ἢ μοχθηράς, ἀστηρίκτους δὲ ἐπικρίσεις, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἐκείνων οἵτινες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπικριτῶν εὑρισκόμενοι ἐπιπέδου δύνανται νὰ παραπλανηθῶσι, καὶ δὲν πρέπει νὰ διατελῶσιν ἐν πλάνῃ οἱοιδήποτε πολῖται περὶ τῶν κοινῶν.

Ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «**Πολίτης Λευκωσίας**» κατέληξεν εἰς τὴν ἀπορίαν διατὶ νὰ μὴ συνιστᾶται οἰκοτροφεῖον ἀρρένων καὶ προτιμᾶται τὸ τῶν θηλέων. Διότι διὰ τοὺς ἄρρενας, ἀνερχομένους εἰς 250 περίπου ἐκ τῶν χωρίων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Νήσου ἀπαιτεῖται εἰδικὸν κατάστημα καὶ ὀργάνωσις δαπανηροτάτη, ἐνῷ διὰ 15—20 μαθητρίας τὸ πρᾶγμα εἶναι εὐχερέστατον.

—Ἱερὰ ἀγανάκτησις.

Ἕτερος προέβαλεν ἐπικριτὴς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ φύλλου, ἐκ Λεμεσοῦ δῆθεν, πράγματι δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ κύκλου τῶν ζεϊμπεκιδῶν τῆς «Ἑρμαφροδίτου»—ἐμπνευσμένος χαρακτηρισμὸς ὑπὸ τοῦ κλεινοῦ Ἀγχιάλου—μετὰ ἱερᾶς ἀγανακτήσεως, κατακρίνων ὅτι ὠνομάσαμεν ἀξιοθρήνητον τὴν πρὸ εἰκοσαετίας κατάστασιν ἐν Κύπρῳ ὑπὸ ἔποψιν κινήσεως ἐθνικῆς καὶ πατριωτικῆς.

Πῶς ἄλλως δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ κατάστασις, καθ' ἣν ἄγγλος διοικητὴς ἐκτίθεται ὑποψήφιος βουλευτὴς καὶ τυγχάνει τῆς ὑποστηρίξεως σημαντικῶν παραγόντων τῆς ἐπαρχίας καὶ λαμβάνει 500 ψήφους ἐπὶ 1200 καὶ τοῦτο ἐναντίον τοῦ συνασπισμοῦ ὅλων τῶν ἄλλων Ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοσμικῶν παραγόντων;

Πῶς λέγεται ἡ κατάστασις καθ' ἣν ἐν τῷ συλλαλητηρίῳ τοῦ 1895 μουχτάρης τις ἡγεῖτο τῶν συγχωριτῶν του φέρων ἐπὶ καλάμου σημαίαν ἐθνικήν, καὶ οἱ ἐν Λευκωσίᾳ πολιτικοὶ παράγοντες τὸν ὑπεχρέωσαν νὰ κρύψῃ αὐτὴν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ ἵνα μὴ δυσαρεστηθῇ βλέπων αὐτὴν ὁ Ἁρμοστής!

Πῶς καλεῖται κατάστασις καθ' ἣν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπεία ὑπεχρέωσαν καθηγητὰς καὶ μαθητὰς τοῦ Π. Γυμνασίου νὰ ἐξέλθωσιν ἐν σώματι πολὺ ἔξω τῆς πόλεως εἰς προϋπάντησιν τοῦ Ἁρμοστοῦ;

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐπεσκέφθη τὴν Κύπρον ὁ τότε ταγματάρχης τοῦ Ἑλληνικοῦ Πυροβολικοῦ καὶ ὕστερον ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1909, ἤδη δὲ ὑποστράτηγος ἀπόμαχος κ. Λ. Λαπαθιώτης, ὅστις μετὰ ἐπίσκεψιν τῆς Λαπήθου καὶ μετὰ περιοδείαν ἀνὰ τὴν Νῆσον συνώψιζε τὰς ἐντυπώσεις του ὅτι «ἀφίνει τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του ἀπηλπισμένος διότι ηὗρε πολὺ βαθέα καὶ ἀνίατα τὰ τραύματα τῆς μακραίωνος δουλείας».

Θαύματα ἀληθῶς ἐπετέλεσεν ἔκτοτε πατριωτικῆς καὶ ἐθνικῆς κινήσεως ὁ Ἑλληνικὸς Κυπριακὸς λαός, καὶ εἶναι διὰ τοῦτο ἄξιος παντὸς ἐγκωμίου.

—Διὰ τὸν ἀδιόρθωτον.

Ἠξιώσαμεν ἀπαντήσεως καὶ προσοχῆς τὸν τελειόφοιτον τοῦ Παγκυπρίου τῆς «Μικρούλας» ἵνα ἀπευθύνωμεν νουθεσίας μόνον, καὶ καθησυχάσωμεν τὴν πεπλανημένην πάντως συνείδησιν νεαροῦ πολίτου ἴσως ἀκαδημαϊκοῦ, ἀλλ' ἠπατήθημεν. Ἐκ τῆς δευτέρας του διατριβῆς φωρᾶται κοῦφον καὶ κακοκέφαλον παιδάριον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἐπέδρασε ποσῶς ἡ ἀνθρωπιστικὴ παίδευσις 12 ὅλων ἐτῶν καὶ τοῦτο δεικνύει τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρωπαρίου τούτου.

Δὲν εἶνε λέγει, ἐκ τῶν διαγωνισθέντων, καὶ δὲν προσῆλθεν εἰς τὸν διαγωνισμὸν διότι ἐκ τῶν προτέρων ἦτο βέβαιος ὅτι θὰ ἠδικεῖτο (!!) Ἂν ἐτόλμα νὰ ἀποκαλυφθῇ, θὰ ἐφαίνετο πάντως ὅτι ἀπελύθη ἐκ κακῶς νοουμένης ἐπιεικείας, διότι εὑρέθη εἰς τὴν τελευταίαν τάξιν, καὶ τῆς ἐπιεικείας ταύτης ποιούμενος κατάχρησιν ὑβρίζει τοὺς καθηγητὰς αὐτοῦ ὡς ἀσυνειδήτους.

Ὡς σπουδαῖον ἐπιχείρημα θεωρεῖ ὅτι ὁ Κυκκώτης ὑστέρησε τοῦ Σπυριδάκη κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἀλλ' ὁ Σπυριδάκης ἐν τῷ Γωγείῳ βραβείῳ, ὑστέρησε τοῦ Κυκκώτου κατά τινα μόνον δεκαδικὰ κλάσματα ἤτοι ἦτο ἰσόπαλος καὶ δὲν ἦτο ἀπίθανον ἐν ἄλλῳ διαγωνισμῷ νὰ ἐνίκα καὶ αὐτός.

Εἰς ποίαν ὅμως βαθμίδα ἐπιδόσεως καὶ ἀγωγῆς ἵσταται ὁ διατριβογράφος τελειόφοιτος δεικνύουσι τὰ γραφόμενά του, θὰ φανῇ δὲ τοῦτο ἀκριβέστερον ἂν ἀποκαλύψῃ τὸ ὄνομά του.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ Κυκκώτου ἀπεστάλη πρὸς τὸν ἐν Λονδίνῳ ἀγωνοθέτην κ. Δ. Σεβέρην, χωρὶς νὰ κρατηθῇ ἀντίγραφον ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου του καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐδημοσιεύθη, οὐδεμίαν ὅμως θὰ πορισθῇ ὁ διατριβογράφος ὠφέλειαν καὶ ἐκ τῆς δημοσιεύσεως διότι φαίνεται **ἀδιόρθωτος.**

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤ. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Περὶ τοῦ ἀτυχοῦς ἐπεισοδίου κατὰ τὸ Σεβέρειον διαγώνισμα μεταξὺ τῶν μαθητριῶν τοῦ Διδασκαλείου τῶν θηλέων ἐδόθησαν ἡμῖν ὑπευθύνως αἱ ἑπόμεναι συμπληρωματικαὶ πληροφορίαι.

«Ὁ γενικὸς βαθμὸς τῶν ἀπορριφθεισῶν μαθητριῶν δὲν ἐξήχθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῶν κ. κ. καθηγητῶν καὶ δὲν κατεχωρίσθη ἐν τῇ στήλῃ τῶν ἀποτελεσμάτων, διότι οἱ βαθμοὶ καὶ τῶν τριῶν τριμήνων δίδουν βαθμὸν καλῶς, αἱ δὲ μαθήτριαι ἀπερρίφθησαν κατὰ τὸν νόμον ὡς ἔχουσαι εἰς 4 μαθήματα βαθμὸν μὴ προάγοντα».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει σαφῶς ὅτι ἡ ἑτέρα τῶν προσελθουσῶν εἰς τὸν διαγωνισμὸν μαθήτρια ἦτο ἀπερριμμένη, οὐχὶ ἄρα τελειόφοιτος, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν διαγωνισμόν.

Τί ἄλλο δύναται νὰ συναγάγῃ ἄρά γε, ἡ σύνταξις τοῦ δημαρχ. ὀργάνου;

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Γίνεται γνωστὸν πρὸς τὸ Παγκύπριον Ἑλληνικὸν κοινὸν ὅτι ἔναρξις τῶν μὲν ἐγγραφῶν, τῆς ἀνεξετάσεως καὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ κατατακτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὸ Π. Γυμνάσιον, τὸ Π. Διδασκαλεῖον καὶ εἰς τὸ Διδασκαλεῖον τῶν θηλέων γενήσεται τῇ 2ᾳ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου (ἐ.π.) τῶν δὲ μαθημάτων, κατὰ τὸν νόμον τῇ 11ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός. Οὐδεὶς ἢ οὐδεμία γενήσεται δεκτὴ εἰς ἀνεξέτασιν ἢ κατατακτήριον ἢ εἰσιτήριον ἐξέτασιν πέρα τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, ἐὰν μὴ δικαιολογήσῃ ἀποχρώντως τὴν βραδύτητα, ἀλλὰ καὶ δεκτὸς γενόμενος θὰ θεωρῆται ὡς ἀπὼν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων.

◆ ◆ ◆

Οἰκοτροφεῖον μαθητριῶν.

Πληροφοροῦνται οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Νήσου προτιθέμενοι νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὸ Διδασκαλεῖον τῶν θηλέων καὶ τὸ Πλῆρες Παρθεναγωγεῖον ἐν Λευκωσίᾳ τὰς θυγατέρας αὐτῶν, ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις οἰκοτροφείου δι' ὅσας ἤθελον δηλώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν πρὸς τοῦτο μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου (ἐ.π.).

Τὸ οἰκοτροφεῖον θὰ διατελῇ ὑπὸ τὴν φροντίδα καὶ ἐποπτείαν τῆς σχολικῆς ἐπιτροπείας· τὰ τροφεῖα δὲ θὰ ὁρισθῶσιν ἅμ' ὡς γνωσθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκοτρόφων.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 9)22)8)919.

◆ ◆ ◆

Κατωτέρα Παιδεία.

Αἱ ἐγγραφαί, αἱ ἀνεξετάσεις, αἱ εἰσιτήριοι καὶ κατατακτήριοι ἐξετάσεις εἰς τὰ Ἑλλην. Ἐκπαιδευτήρια τῆς κατωτέρας παιδείας, ἤτοι τὰ Νηπιαγωγεῖα, τὰς Ἀστικὰς Σχολάς, τὰ Παρθεναγωγεῖα ἄρχονται τὴν προσεχῆ Δευτέραν 2αν Σεπτεμβρίου, καὶ τὰ μαθήματα κατὰ τὸν νόμον τῇ 20 ἰδίου.

◆ ◆ ◆

Ὑποχρεωτικὸς ἐμβολιασμός.

Πᾶσαι αἱ προσερχόμεναι μαθήτριαι καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ πάσης ἡλικίας ὀφείλουσι νὰ προσαγάγωσι πιστοποιητικὸν ἀνεμβολιασμοῦ προσφάτου, ἄλλως δὲν θὰ εἶναι δεκτοὶ παραπεμπόμενοι εἰς ἀνεμβολιασμόν.

◆ ◆ ◆

Πιστοποιητικὰ γεννήσεως.

Παρακαλοῦνται οἱ γονεῖς ἢ κηδεμόνες νὰ προσαγάγωσι ἐν ἀρχῇ τοῦ σχολ. ἔτους ἀκριβῆ πιστοποιητικὰ τῆς ἀκριβοῦς ἡλικίας τῶν τέκνων ἢ κηδεμονευομένων αὐτῶν.

Λευκωσίᾳ τῇ 27 Αὐγ. 1919

(ΕΚ ΤΗΣ ΣΧΟΛ. ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ)

Ὁ Ἰατρὸς κ.

Θ. Ν. ΔΕΡΒΗΣ

Σπουδάσας ἐν Βερολίνῳ, Ζυρίχῃ καὶ Γενεύῃ,

Εἰδικὸς Παθολόγος—Συφιλιδοδερματολόγος,

Πρώην ἐσωτερικὸς Ἰατρὸς τῆς Πολυκλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Νοσοκομείου τῆς πόλεως *Winterthur*,

Πρώην Βοηθὸς τοῦ Μικροβιολογικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γενεύης.

Δέχεται ἐπισκέψεις ἀσθενῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἀπὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 10ης καὶ ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι τῆς 4ης μ. μ.

Ἐξετάσεις μικροσκοπικαὶ καὶ ἀναλύσεις ὅλων τῶν ὑγρῶν τοῦ σώματος (αἵματος, κόπρων, οὔρων, γαστρικοῦ ὑγροῦ). Τὴν Συφιλίδα διὰ τοῦ ultra microscope.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΤΟ ΚΥΠΡ. ΖΗΤΗΜΑ

Αἱ παρὰ τῆς πρεσβείας τελευταῖαι ταχυδρ. εἰδήσεις παριστάνουσι τὸ Κυπριακὸν στάσιμον, αἱ δὲ ἐκ Παρισίων πληροφορίαι ἐκ πηγῶν αὐθεντικῶν εἶναι πάντοτε αἴσιαι οὐ μόνον διὰ τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν ἀλλὰ καὶ διὰ πάσας τὰς ἐνώπιον τῆς Συνδιασκέψεως Ἑλληνικὰς ὑποθέσεις.

Εὐχόμεθα ἡ αἰσιοδοξία αὕτη νὰ ἐπαληθευθῇ ὁλοσχερῶς.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ἐν τῷ Ἐμπορικῷ παραρτήματι τῶν «Τάϊμς» τῆς 10)23 λήγοντος ὑπὸ τὴν ἄνωθι ἐπιγραφὴν καὶ ἐν ταῖς Σημειώσεσι καὶ τοῖς Σχολίοις αὐτῶν δημοσιεύονται τὰ ἑπόμενα :

«Οὐδὲν ὁριστικὸν εἶναι ἀκόμη γνωστὸν περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Κύπρου, δι' ἣν ἐδόθη ὑπόσχεσις εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπό τινας ὅρους, οἵτινες δὲν ἐξετελέσθησαν ἐν καιρῷ.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὴν ἐμπορίαν τῆς νήσου, ἀδημονοῦσιν ὅπως γνωρίσωσιν ἂν ἡ Κύπρος θὰ γένηται μέρος τοῦ Ἑλλην. Βασιλείου ἢ θὰ παραμείνῃ κτῆσις βρεττανική.

Ὡς δεικνύει ἀνταποκριτὴς ἐν Λάρνακι, ἡ ὅλη εἰσαγωγὴ κατὰ τὸν πόλεμον προῆλθεν ἐκ Μ. Βρεττανίας, καίτοι τὸ μόνον ἐξαγωγικὸν εἶδος, δι' ὃ ἐνδιαφέρεται ἡ Μ. Βρεττανία ἐν τῷ παρόντι εἶνε τὰ κεράτια. Αὐξόμενος προβλέπεται συναγωνισμὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἰδίᾳ εἰς ὑφαντικὰ εἴδη, καττύματα (σόλες) καὶ δέρματα, λευχείμματα, νεωτερισμοὺς καὶ ψευδομετάξινα. Ἐπειδὴ ἡ εἰσαγωγὴ τῆς Κύπρου τῷ 1918 ὑπερέβαλε τὰς £1,013,000, ἡ νῆσος παρέχει ἀγοράν, ἥτις ἀξίζει τὸν κόπον νὰ καλλιεργηθῇ, οἱονδήποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ πολιτικὸν μέλλον αὐτῆς.

Ἡ ἐκ Λάρνακος ἀνταπόκρισις.

«Πρὸ τοῦ πολέμου ἡ ἐμπορία τῆς Κύπρου διὰ τὰ βαμβάκινα παντὸς εἴδους καὶ τὰ νήματα ἐγίνετο κυρίως μετὰ τοῦ Ἡνωμ. Βασιλείου, ὀλιγώτερον μετὰ τῆς Ἰταλίας· αἱ κυριώτεραι ὅμως πηγαὶ προσφορᾶς σιδηρικῶν, νεωτερισμοῦ, μαλλίνων, ὑαλικῶν, χάρτου τυπογραφικοῦ καὶ γραφῆς, ψιλικῶν, κοσμημάτων ἦσαν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία, ἕνεκα τῶν εὐθηνῶν τιμῶν καὶ τῶν μακροπροθέσμων πιστώσεων αἵτινες παρείχοντο ὑπὸ τῶν χωρῶν τούτων.

Καίτοι βιομήχανοί τινες καὶ ἐξαγωγεῖς βρεττανοὶ δὲν ἐγένοντο ἱκανοὶ νὰ ἐπωφεληθῶσι τὰς παρουσιασθείσας εὐκαιρίας, πολλοὶ τούτων παρὰ τὴν ἔλλειψιν ἐργατικῶν χειρῶν καὶ τὰς δυσχερείας τῶν μεταφορικῶν μέσων, ἐξηκολούθησαν ν' ἀποστέλλωσι τὰ ἐμπορεύματά των διὰ τῶν παρουσιαζομένων ἑκάστοτε εὐκαιριῶν, νὰ παρέχωσι πιστώσεις καὶ νὰ ἱκανοποιῶσι τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὰς ὀρέξεις τῶν καταναλωτῶν.

Ἀνάγκη πιστώσεων.

Ἂν πάντες οἱ Βρεττανοὶ βιομήχανοι καὶ ἐξαγωγεῖς ἠκολούθουν τὸ παράδειγμα τῶν μᾶλλον προβλεπτικῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν, τὰ βρεττανικὰ θὰ κατεθριάμβευον πάντως πάντων τῶν ἄλλων ἐν Κύπρῳ. Ἵνα ἐκνικήσωσι τοὺς ἀνταγωνιστὰς πρέπει νὰ χρησιμοποιῶσι τὰ αὐτὰ ἐμπορικὰ ὅπλα. Παρέχοντες εὐκολίας καὶ πιστώσεις, ὅσαι εἶνε ἀναγκαῖαι, μετὰ τὰς συνήθεις ἐμπορικὰς ἢ τραπεζιτικὰς πιστώσεις, οὐχὶ μόνον τὸ ἐμπόριον ὑποστηρίζεται ἀλλὰ καὶ οἱ βιομήχανοι δύνανται νὰ πραγματοποιῶσι πλείονα κέρδη ἐξασφαλίζοντες κανονικοὺς καταναλωτὰς καὶ ἐπιτυγχάνοντες καλλιτέρας τιμάς. Εἶνε ἐπάναγκες οἱ Βρεττανοὶ ἐξαγωγεῖς νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι θὰ συναντήσωσιν τὸν Ἀμερικανικὸν ἀνταγωνισμὸν εἰς τὰς χώρας τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι, ἐξαιρέσει καταστημάτων τινῶν τῆς Ν. Ὑόρκης καὶ τῆς Πενσυλβανίας, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐξαγωγεῖς ζητοῦσι νὰ ἐπιβάλωσιν ἐν τῷ παρόντι αὐστηροτέρους ὅρους, δὲν θὰ ἐξακολουθήσωσιν ὅμως πάντοτε ἐπειδὴ τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήριά των καὶ τὰ ἐμπορικὰ ἱδρύματά των πειρῶνται νὰ πείσωσι τὰ καταστήματα τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ὅτι εὐκολίαι καὶ πιστώσεις εἶναι ἀπαραίτητα ὅπλα τῆς ἐξαγωγικῆς ἐμπορίας, καὶ ταῦτα πρέπει νὰ βοηθῶνται ὑπὸ πιστωτικῶν ἱδρυμάτων.

Αἱ τάξεις ἐμπορευμάτων εἰς ἃς ὁ Ἀμερικανικὸς ἀνταγωνισμὸς φαίνεται ὅτι θὰ εἶναι ἰσχυρὸς εἰς τὰς ἀγορὰς μας εἶναι ὑφαντικὰ εἴδη, ἰδίᾳ βαμβάκινα ὑφάσματα παντὸς εἴδους, καττύματα καὶ δέρματα ἰδίᾳ βιδέλλα κ.ἄ. λευχείμματα παντὸς εἴδους, καὶ νεωτερισμοὶ ὡς καὶ ψευδομέταξαι.

. . . .

Ἐσχάτως τὸ Νομοθ. Συμβούλιον ἐψήφισε νομοσχέδιον ἐξουσιοδοτοῦν τὸν Μ. Ἁρμοστὴν ἐπὶ περίοδον δύο ἐτῶν μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Εἰρήνης ὅπως ἐπιτρέπῃ ἢ ἀπαγορεύῃ τὴν ἐμπορικὴν συναλλαγὴν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο δὲν ἐγένετο νόμος.

ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

Τὸ θέαμα διαττόντων ἀστέρων, διαγραφόντων ἀστραπιαίως φωτεινὴν γραμμὴν διάφορον τὸ μῆκος ἑκάστοτε ἐπὶ τοῦ στερεώματος εἶναι σύνηθες, πολὺ ἀραιοὶ ὅμως εἶναι οἱ διάττοντες οἱ προκαλοῦντες τὴν προσοχὴν τῶν θνητῶν διὰ μακρᾶς φωτεινῆς αὔλακος διηκούσης ἐπὶ πολλὰς μοίρας εἰς τὸ στερέωμα καὶ πολυχρώμου.

Τῇ π. Κυριακῇ περὶ τὴν 7ην ἑσπερινὴν ὥραν διάττων λαμπρὸς ἐνεφανίσθη εἰς σημεῖον τοῦ οὐρανοῦ μικρὸν ἀνατολικῶς τοῦ παραλλήλου κύκλου ἡμῶν καὶ ἐφέρετο πρὸς δυσμὰς ὡς παμμεγέθης πύραυλος πολύχρωμος μήκους τριῶν τοὐλάχιστον μοιρῶν καὶ περὶ τὴν μίαν μοῖραν νοτίως τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς πόλεως.

Ἡ ταχύτης του ἦτο σχετικῶς βραδεῖα, ἐνῷ ἡ πρὸς δυσμὰς κίνησίς του ἔδει νὰ φαίνεται ἀστραπιαία, διότι αὐτὸς μὲν εἶχεν ἰδίαν ταχύτητα 40 χιλιομ. κατὰ δευτερόλεπτον, καὶ εἰς ταύτην ἔδει νὰ προστεθῇ ἡ ταχύτης τῆς γῆς φερομένης πρὸς ἀνατολὰς μετὰ ταχύτητος 29 χιλιομ. κατὰ δευτερόλεπτον, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἡ τῆς περιστροφῆς κίνησις τῆς γῆς ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς 360 ἴσως μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον· ἤτοι, ἡ φαινομένη ταχύτης τοῦ διάττοντος θὰ ἦτο πάντως 69,360 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον.

Ἡ σχετικὴ βραδύτης τῆς κινήσεως τοῦ διάττοντος ὀφείλεται εἰς τὸ μέγα ὕψος αὐτοῦ ἐν τῇ γηΐνῃ ἀτμοσφαίρᾳ.

Ὁ διάττων ἐν τέλει διερράγη εἰς τεμάχια πυριφλεγῆ ὡς ἐκρηκτικὴ πύραυλος καὶ τὰ συντρίμματα αὐτοῦ πάντως κατέπεσον εἰς τὴν θάλασσαν δυτικῶς τῆς Νήσου.

ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Ἡ διαθερίζουσα ἐν Καραβᾷ χήρα Κ. Καρλέττη μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς τῇ π. Πέμπτῃ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τῆς κατοικίας αὐτῆς μετὰ τῶν τριῶν θυγατέρων, ὅτε ὁ ὑπόσαθρος ξύλινος ἐξώστης ἐνέδωκε καὶ ἀπὸ ὕψους 6 περίπου μέτρων κατέπεσον καὶ αἱ τρεῖς εἰς τὸ λιθόστρωτον τῆς ὁδοῦ.

Αἱ θυγατέρες ἐμωλωπίσθησαν ἀκινδύνως εἰς διάφορα μέρη ἡ δὲ μήτηρ ὑπέστη κατάγματα τῶν δύο κνημῶν καὶ τραύματα ἀκίνδυνα εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος καὶ τὴν κεφαλήν. Κατὰ τὰς πρώτας ὥρας ἐφαίνετο ἐκτὸς κινδύνου, φαίνεται ὅμως ὅτι ἐπῆλθεν ἐσωτερικὴ αἱμορραγία ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν ἐξέπνευσε καὶ ἐκηδεύθη τῇ ἐπιούσῃ Παρασκευῇ ὑπὸ τῶν θρηνούντων τέκνων της καὶ τῆς εἰλικρινῶς θλιβείσης κοινότητος Καραβᾶ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1392 καὶ ἡμερ. 24)6 Σεπτεμβρίου φύλλου τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐρανιζόμεθα τὰ ἀκόλουθα :

—Ν. Συμβούλιον.

Ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ Ἁρμόζοντος ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως καὶ ἐγένετο νόμος τὸ κατὰ τὴν τελευταίαν μοναδικὴν συνεδρίαν τοῦ Ν. Συμβουλίου ψηφισθὲν νομοσχέδιον «περὶ ἀπαγορεύσεως ἄνευ ἀδείας εἰσόδου εἰς τὴν νῆσον πρώην πολεμίων ἀλλοδαπῶν».

Ἐπεκυρώθησαν ὡσαύτως δύο νομοσχέδια περὶ συμπληρωματικῶν πιστώσεων.

Κατὰ τὸ πρῶτον τούτων παρέχεται συμπληρωματικὴ πίστωσις £121,123.19.1 διὰ τὴν λήξασαν τῇ 31 Μαρτίου χρῆσιν τοῦ 1919, καταμεριζομένη ὡς ἑξῆς :

Εἰς Ταμεῖον	£ 1,326.12 8
» Τελων. Τμῆμα	» 4,587. 5.1
» Τμῆμα Φυλακῶν	» 1,618. 9.5
» » Ἰατρικὸν	» 1,118.14.0
» » Δασονομείου	»70,340. 4.0
» ἐπέκτασιν Σιδηροδρόμου Εὐρύχου	» 2,280 11.8
» Δημόσ. ἔργα τακτικὰ	» 7,699. 4 6
» » » ἔκτακτα	» 4,976.11.3
» Διαφόρους ὑπηρεσίας	»27,176 19.1

Κατὰ τὸ δεύτερον τούτων, παραχωρεῖται συμπληρωματικὴ πίστωσις £3,478.16.4 διὰ τὴν αὐτὴν χρῆσιν ἤτοι :

Κατὰ τῶν ἑλογενῶν πυρετῶν	£ 320.10.3
Εἰς ἐκτενῆ φύτευσιν δένδρων	» 307.17.8
» Νέους σπορεῖς καὶ μηχανὰς	» 2628.18.2
» Πρόσθετον τροχαῖον σιδηρ. ὑλικὸν	» 185.19.4
» Ὁδοὺς αὐτοκινήτων	» 25.10.7

—Χημικαὶ διαλέξεις.

Σειρὰ διαλέξεων καὶ ἐπιδείξεων στοιχειώδους θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς χημείας θὰ γένωνται ὑπὸ τοῦ κυβερνητικοῦ Χημικοῦ ἐν τῷ Χημικῷ Ἐργαστηρίῳ, ἐν Λευκωσίᾳ. Αἱ διαλέξεις καὶ αἱ ἐπιδείξεις θὰ περιλαμβάνωσι φαρμακευτικήν, γεωργικὴν καὶ ἐμπορικὴν χημείαν. Δικαίωμα ἀκροάσεως εἶνε £1 προπληρωτέα. Αἱ διαλέξεις θὰ ἀρχίσωσι τῇ 24)6 Ὀκτωβρίου 1919.

—Ἡ εὐλογία.

Κηρύσσονται ὡς μεμολυσμένοι ὑπὸ εὐλογίας τόποι καὶ ὑπάγονται εἰς τὸν σχετικὸν νόμον τὸ χωρίον Ἀμαργέττα ἐν Πάφῳ ἀπὸ 10)23 Αὐγούστου, ἡ πόλις Λεμεσὸς ἀπὸ 21)3 Σεπτεμβρίου 1919, τὸ Κάτω Δρὺ τῆς ἐπαρχίας Λάρνακος ἀπὸ 10)23 Αὐγ.

—Διορισμοί.

Ὁ κ. Α. Ι. Κάνιγκαμ, ὑποδιευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων διορίζεται προσωρινὸς διευθυντής.

Ὁ κ. Γ. Φράνσης, κυβερνητικὸς χημικὸς διορίζεται προσωρινὸς ὑποδιευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων.

Ὁ Ἀντισυνταγματάρχης κ. Α. Ε. Καλαγκερ D.S.O. Ἀρχιαστυνόμος ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΩΝ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξ. οἰκογενείας σας τοὺς γάμους ἡμῶν εὐλογηθησομένους ἐν τῇ οἰκίᾳ μας, κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Σάββα, τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 1)14 Σεπτεμβρ. 1919, καὶ ὥραν 10. 30' π. μ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 27 Αὐγ. 1919.

Οἱ μελλόνυμφοι

Μ. Ι. ΛΟΒΑΡΙΔΗΣ

ΑΓΑΘΗ Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ.

[ΣΗΜ.—Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.—Οἱ νεόνυμφοι μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου θὰ μεταβῶσιν εἰς Κυρήνειαν ἔνθα δεχθήσονται τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις μέχρι τῆς 4 Σεπτεμβρίου].

Ὁ κύριος

Ν. Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ—ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

πρώην ἐπὶ ἔτος ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τῆς ἰδιωτικῆς νευρολογικῆς καὶ ψυχιατρικῆς κλινικῆς «τὸ Ἱπποκράτειον», τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ κ. Κατσαρᾶ,

πρώην ἐπὶ τριετίαν ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τῆς νευρολογικῆς καὶ ψυχιατρικῆς κλινικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῶν νευρικῶν καὶ φρενιτίδων νόσων κ. Μ. Κατσαρᾶ,

ἄρτι ἀφυπηρετήσας καὶ ἐπανακάμψας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἔνθα διετέλει ἐπὶ κεφαλῆς ἰατρὸς δύο βάσεων τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ,

ἐγκατεστάθη ἐν Λευκωσίᾳ καὶ δέχεται τοὺς πάσχοντας ἐν τῷ ἰατρείῳ του, κειμένῳ ὄπισθεν τοῦ θεάτρου Παπαδοπούλου, καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9—11 π.μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3—5 μ.μ.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Διὰ τοῦ παρόντος δηλοῦμεν ὅτι ἀπὸ τῆς 25)7 Σεπτεμβρίου ὁ ὑπάλληλός μας κ. Χρῆστος Γαβριηλίδης ἀπεσύρθη τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Καταστήματός μας καὶ τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν μεθ' ἡμῶν συναλαττομένων.

Λευκωσίᾳ τῇ 26)8 Σεμπτ. 1919.

Α. Λουκᾶς καὶ Υἱός.

Πληροφορεῖται ἡ ἀξιότιμος πελατεία μου καὶ οἱ μετ' ἐμοῦ συναλλαττόμενοι ὅτι ὁ κ. **Ἠλίας Χαραλάμπους** ἀπὸ σήμερον δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ καταστήματός μου.

Λευκωσίᾳ τῇ 27 Αὐγούστου 1919.

Διατελῶ

ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ ΙΑΚΩΒΟΥ

ὑποδηματοποιός.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οἰκία διώροφος μετὰ δύο δωματίων μεσημβρινῆς προσόψεως μετὰ ποσίμου ὕδατος καὶ πάντων τῶν χρειωδῶν κατὰ τὴν πάροδον τῆς Κεντρ. Ὁδοῦ ἔναντι τῆς οἰκίας τῆς κ. Ἀμαλίας Α. Μαρκίδου.

Περαιτέρω πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Μιχ. Θεοδοσιάδῃ ὑποδηματοποιῷ κατὰ τὴν ἐμπορικὴν ἀγοράν.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Κ)πολις 23)3 Αὐγ.—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Τουρκικῆς πηγῆς ὁ πρίγκηψ Μεχμὲτ Σελὴμ ἐφ. ἑνωθεὶς μετὰ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ πασᾶ βαδίζει πρὸς τὴν Κιουταχίαν. Ἀπευθυνόμενος πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἐθνοφρουρὰς ἐξέδωκε τὴν ἑξῆς προκήρυξιν: Ἀπαιτεῖται ἐργασία πρὸς σωτηρίαν τῆς Σμύρνης καὶ τοῦ Ἀϊδινίου. Πᾶς ἀγαπῶν τὴν πατρίδα του εἶνε θρησκευτικῶς ὑποχρεωμένος νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν στρατόν μου. Ἕνεκα τῆς ἀδυναμίας τῆς Κυβερνήσεως ἀπόκειται εἰς τὸ ἔθνος νὰ σώσῃ ἑαυτὸ μόνον. Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς 3ης στρατιᾶς Ἀβδυλλὰχ πασᾶς, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ εἰς Ἐρζερούμ, ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τοῦ ταξειδίου του πρὸ τῆς ἀπειλητικῆς στάσεως τοῦ ἐγχωρίου πληθυσμοῦ.

24)6.—Εἰς τὸν Σεβ. Τοποτηρητὴν παρουσιάσθη Σερβικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν κ. Πόποβιτς καὶ ἐζήτησεν ἡμέραν ἀκροάσεως, ὅπως ἐπιτύχῃ ἀπὸ τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον τὴν ἐκκλησιαστικὴν χειραφέτησιν τῶν νέων ὑπὸ τῆς Σερβίας καταληφθέντων μερῶν.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμαι, ἡ Μ. Ἐκκλησία θὰ φανῇ ὑποχωρητική.

Ἀθῆναι 14)27.—Ἀγγέλλεται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι οἱ Ὕπατοι Ἁρμοσταὶ ἐπέδωκαν εἰς τὴν Πύλην ἔντονον διακοίνωσιν ζητοῦντες τὴν κατάλυσιν τοῦ κράτους τοῦ Κεμάλ.

Ἀγγέλλεται ἐκ Σμύρνης ὅτι 4,000 βασιβουζοῦκοι τρομοκρατοῦν τὴν περιοχὴν Κεμερὶ πέραν τῆς ἑλληνικῆς ζώνης. Τὰ ἐγκληματικὰ κατορθώματα τῶν ἐπαναστατῶν αὐτῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων εἶνε ἀπερίγραπτα.

15)29.—Αἱ μουσουλμανικαὶ κοινότητες τοῦ Σεβδίκιοϊ καὶ διαφόρων ἄλλων χωρίων, ηὐχαρίστησαν τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχὰς διὰ τὴν μεθοδικότητα δι' ἧς ἐξησφαλίσθησαν ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία.

Τοῦρκος βουλευτὴς ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς ἐπιτροπῆς παρουσιάσθη εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Γαλλικοῦ ἀποσπάσματος τῆς Ξάνθης καὶ ἐδήλωσεν ὅτι οἱ Τοῦρκοι τῆς Ξάνθης προτιμοῦν τὴν Ἑλλάδα ἀρνοῦνται δὲ νὰ δεχθοῦν τὴν Βουλγαρικὴν κυριαρχίαν.

Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἵδρυσε εἰς Ἀμάσειαν ἐθνικὴν Τράπεζαν μὲ κεφάλαιον 5 ἑκατομμυρίων λιρῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ἡ Ἑλληνοϊταλικὴ συμφωνία.

Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ὁμιλοῦσι περὶ τῆς προσφάτου συνομολογήσεως συμφωνίας Ἑλληνοϊταλικῆς.

Κατ' αὐτήν, ἡ Ἰταλία θὰ λάβῃ ἐν Μ. Ἀσίᾳ ὅλην τὴν κοιλάδα τοῦ Μαιάνδρου, ἐλευθέραν ζώνην ἐν τῷ λιμένι Σμύρνης καὶ τὸ δικαίωμα ὅπως συνδέσῃ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Ν. Ἐφέσου μετὰ τῆς τοῦ Ἀϊδινίου—Σμύρνης.

Αἱ Δωδεκάνησοι θὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ συμφωνία προνοεῖ ὡσαύτως περὶ διαφόρων ὅρων οἰκονομ. φύσεως.

—Τὸ Συριακὸν ζήτημα.

Ἀγγέλλουσιν ἐκ Βηρυτοῦ τῇ 7)20 Αὐγ. ὅτι αἱ ἀγγλικαὶ στρατιωτ. ἀρχαὶ ἐφυλάκισαν διὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ἐν τῇ περιοχῇ αὐτῇ ἣν αὐταὶ αὗται ἐνεπιστεύθησαν εἰς γάλλους πράκτορας, ἕνα τῶν προστατευομένων ὑπὸ τῆς Γαλλίας, τὸν Ἐμὶρ Σαΐδ.

—Αἱ δαπάναι τῆς Βρεττάν. ἀντιπροσωπείας ἐν Παρισίοις.

Λονδῖνον 7)20.—Ἡ «*Daily Express*» παρατηρεῖ ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ ξενοδοχείου *Majestic* ἐν Παρισίοις, κατεχομένου ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς ἀντιπροσωπείας, λαμβάνουσι 320 λίρας καθ' ἑκάστην δι' ἐνοίκιον, καὶ τοῦτο θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀκόμη μῆνάς τινας.

«Εἶναι πιθανὸν ὅτι ὅταν γνωρίσωσι τὸ σύνολον τῶν δαπανῶν τῆς ἀγγλικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν τῇ Συνδιασκέψει τῆς εἰρήνης, θὰ ἐκπλαγῶσιν.

«Εἶναι καιρὸς ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην».

—Ἐπιτροπὴ Σμύρνης.

Παρίσιοι 2)12 Αὐγ.—Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ἐντεταλμένη ὅπως ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις διὰ τὰ συμβάντα ἐν Σμύρνῃ συνεκροτήθη ὡς ἑξῆς :

Ὁ στρατηγὸς *Baunoust* (Γαλλία), ὁ στρατηγὸς *Hare* (Ἀγγλία), ὁ ναύαρχος *Bristol* (Ἡνωμ. Πολιτεῖαι) καὶ ὁ στρατηγὸς *Dall' Oglio* (Ἰταλία).

—Δυσοίωνον συμβεβηκός.

—Ἡ «Γερμανία» κεραυνόπληκτος.

Στρασβοῦργον 7)20.—Τὸ πολὺ κοινὸν ἀγνοεῖ μέχρι τοῦδε, ὅτι κατὰ τὸ π. θέρος ἐπέσκηψε κεραυνὸς ἐπὶ τοῦ μνημείου τῆς «Γερμανίας» ἐγερθέντος εἰς ἀνάμνησιν τῆς γερμανικῆς νίκης τῷ 1870 καὶ τῆς ἀνιδρύσεως τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Χοχεντζόλλερν.

Κατά τινα καταιγίδα διαρκέσασαν λεπτά τινα μόνον ὁ κεραυνὸς ἐπλήξε τὴν ρομφαίαν, κραδαινομένην ὑπὸ τῆς «Γερμανίας» ἔθραυσε τὸν αὐτοκρατορικὸν ἀετὸν καὶ ἔκαμε ῥῆγμα εἰς τὰ βάθρα τοῦ μνημείου. Τὸ διακοσμητικὸν σύμπλεγμα «Ἄγγελος τοῦ Πολέμου» προσεβλήθη ὡσαύτως. Ἐν τούτῳ διεῖδον δυσοίωνον προμήνυμα· αἱ ἀρχαὶ ἐτήρησαν σιγὴν καὶ ἐπεσκεύασαν ὅπως ὅπως τὰς βλάβας.

Τὰ ὅρια Ἑλλάδος-Ἀλβανίας.

Ρώμη, 5)18 Αὐγ.—Εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἁρμοδίους κύκλους ὑπάρχει ἡ πληροφορία ὅτι ἤρχισεν ἤδη ἡ προκαταρκτικὴ χάραξις τῶν Ἑλληνοαλβανικῶν συνόρων ὑπὸ τῆς εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἐδαφικῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ προσχέδιον τοῦτο θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Διάσκεψιν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν αὐτῶν κύκλων, φαίνεται ὅτι τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Κορυτσᾶς θὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ἡ δὲ πόλις θὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

—Ἡ νέα Οὑγγρικὴ Κυβέρνησις.

Ρώμη, 6)19 Αὐγ.—Τηλεγραφοῦν ἐκ Βουδαπέστης ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν Φρίντριχ κυβέρνησις κατηρτίσθη ὁριστικῶς ὡς ἑξῆς· Φρίντριχ πρωθυπουργός, Μαρτὲν Λοβάκυ τῶν Ἐξωτερικῶν, βαρῶνος Περαμύϊ τῶν Ἐσωτερικῶν, στρατηγὸς Ἐχμέτγκερ τῶν Στρατιωτικῶν, Γιόχαν Γκρούν τῶν Οἰκονομικῶν, Γεώργιος Μπαλόγκυ τῆς Δικαιοσύνης, Στέφανος Στοζάμπο τῆς Γεωργίας, Κὰρ Οὐσὰρ τῆς Παιδείας, Ἐτσιλλέρι τῆς Δημοσίας ὑγείας.

—Ἡ ἀπάντησις εἰς τὰς Αὐστριακὰς ἀντιπροτάσεις.

Ρώμη, 7)20 Αὐγ.—Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας τῶν ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτῶν ἐφημερίδων, ὁ Ἰταλὸς πληρεξούσιος κ. Τιττόνι, λαβὼν τὸν λόγον κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῶν Συμμάχων ὡμίλησε διὰ μακρῶν κατακρίνας δριμύτατα τὸ ἀναποφάσιστον τῆς Συνδιασκέψεως, ἥτις ἀφῆκε νὰ παρέλθουν δύο ὁλόκληροι μῆνες ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης μετὰ τῆς Γερμανίας, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ καταλήξῃ εἰς οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῶν παραμενόντων ἐκκρεμῶν ζητημάτων, τῆς μετὰ τῆς Αὐστρίας συνθήκης τῆς εἰρήνης, τῆς λύσεως τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν συνθηκῶν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν.

Ὁ κ. Τιττόνι ἐξέφρασεν ἐπίσης τὴν λύπην του διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπιλύσεως τοῦ Μικρασιατικοῦ ζητήματος διὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον.

Ὁ λόγος τοῦ Ἰταλοῦ πληρεξουσίου προὐξένησε βαθυτάτην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπους τῶν Συμμάχων, λόγῳ ὅμως τῆς ἀπουσίας τοῦ κ. Κλεμανσώ, τὸ ζήτημα θὰ συζητηθῇ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς Πέμπτης.

Ρώμη, 7)20 Αὐγ.—Τηλεγραφοῦν ἐκ Παρισίων ὅτι τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον θ' ἀπαντήσῃ αὔριον εἰς τὰς Αὐστριακὰς ἀντιπροτάσεις διὰ τηλεσιγραφικῆς διακοινώσεως ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ τίθεται εἰς τὴν Αὐστρίαν πενθήμερος προθεσμία ν' ἀπαντήσῃ ρητῶς ἐὰν δέχεται ἢ ὄχι νὰ ὑπογράψῃ τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης ὡς αὕτη ὑπεβλήθη παρὰ τῶν Συμμάχων.

Διάφορα

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27 (Ἰε. Π.)—Οἱ κ.κ. Μπαλφοὺρ, Βενιζέλος καὶ ἄλλοι ἀρχηγοὶ Ἐπιτροπῶν ἐζήτησαν τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνδιασκέψεως μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης πρὸς τὴν Αὐστρίαν.

ΒΑΣΙΓΚΤΩΝ 27 (Ρ.).—Μετὰ προηγηθεῖσαν σύσκεψιν πρὸς τὸν δόκτωρα Οὐΐλσων, ὁ γερουσιαστὴς Χίτσοκ ἐδήλωσεν ὅτι προβλέπει τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Συνθήκης ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου, μὲ τὴν συνδρομὴν δώδεκα τοὐλάχιστον ρεπουμπλικάνων γερουσιαστῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν γερουσιαστὴν ἡ τροπολογία περὶ τοῦ Σιαντούγκ ὡς καὶ αἱ ἄλλαι τροπολογίαι θὰ ἀπορριφθοῦν.

—Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας τῆς «Μοκάτταμ», ἡ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀμερικ. Γερουσίας ἐδέχθη τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐν Βασιγκτῶνι τὴν Αἰγυπτιακὴν Ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία ἐξέθεσε τὰ αἰτήματα τοῦ αἰγυπτιακοῦ λαοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὴν μέλλουσαν τύχην τῆς χώρας του.

—Ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Ρέλιεφ Φοὺντ» κ. Ντάβιες Ἄρνολδ, ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Ἀνατολίας, ἐδήλωσεν εἰς τὸν «Κήρυκα τῆς Ν. Ὑόρκης» τῶν Παρισίων ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ὀφείλουν νὰ δεχθοῦν τὴν ἐντολὴν διὰ τὴν Ἀρμενίαν καὶ δι' ὅλην τὴν Τουρκίαν, ὀφείλουν δὲ νὰ ἀποστείλουν στρατὸν ἐκ 100 χιλ. ἀνδρῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ πρὸς παγίωσιν τῆς ἀσφαλείας.

—Ὁ τουρκικὸς τύπος σχολιάζει ζωηρῶς τὴν ἀγγλοπερσικὴν σύμβασιν. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Τουρκίας ἐδήλωσεν εἰς τοὺς δημοσιογράφους ὅτι προβλέπει ἐγκάρδιον προσέγγισιν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Περσίας.

ΒΑΣΙΓΚΤΩΝ, 27 (Ἰε. Π.)—Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἀμερικανῶν γερουσιαστῶν θ' ἀκούσῃ τοὺς Αἰγυπτίους ἀντιπροσώπους καὶ θὰ καθορίσῃ τὸ αὐτόνομον πολίτευμα τῆς Ἰρλανδίας.

SUN
INSURANCE OFFICE
LONDON ESTABLISHED 1710

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀσφαλίζει ἐν Κύπρῳ σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν ἀσφαλίστρων.

Οἱ κατὰ τόπους Πράκτορες διευθετοῦσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀσφαλιζομένων μετὰ ταχύτητος καὶ ἐλευθεριότητος.

Κεφάλαιον καὶ ἄλλα ποσὰ πληρωθέντα	Λίρ. 3,389,505
Κεφάλαιον ἀζήτητον	» 1,920,000
Σύνολον κεφάλαιον	» 5,309,505

Οἱ θέλοντες νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν των ἢ ν' ἀνανεώσωσι τὰς ἀσφαλείας των παρακαλοῦνται ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι Γραφεῖον μου ἢ εἰς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ ἀντιπρόσωπόν μου κ. Σ. Κ. Σαββίδην.

Πράκτωρ ἐν Κύπρῳ
Κ. Σ. ΚΡΑΜΒΗΣ

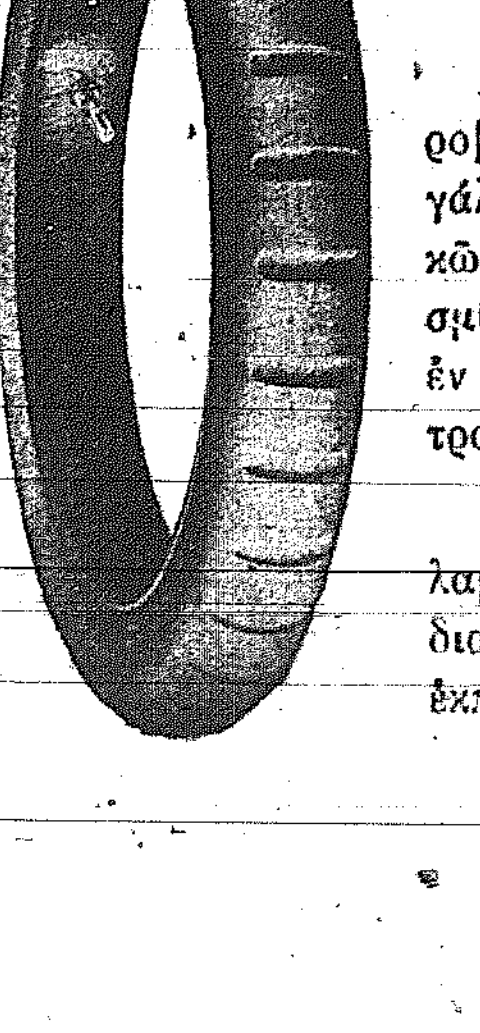
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ, ὅτι ὁ ἀπὸ ἐτῶν ἐν Καΐρῳ ἐγκατεστημένος καὶ γενικῆς ἀπολαύων φήμης διακεκριμένος Ἕλλην ἰατρὸς κ. **Ἰωάννης Ἰωαννοβετς** ὠτορινολαρυγγολόγος, διαθερίζων ἤδη ἐν Πεδουλᾷ, προτίθεται λίαν προσεχῶς νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Λευκωσίαν, ἔνθα θὰ διατρίψῃ ἐπ' ὀλίγον μόνον.

Ὅθεν οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ διασήμου τούτου ἰατροῦ δύνανται νὰ τὸν ἴδωσιν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Κλεοπάτρα». (3—2)

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτρια
ΜΑΡΙΤΣΑ Ε. ΠΕΤΡΙΔΟΥ

Τύποις «Λευκωσίας»
Πετρίδου καὶ Νικολάου.

ΔΙΚΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙᾼ

Εἰς τὸ κατὰ τὴν Κεντρικὴν Ὁδὸν Ἐμποροβιοτεχνικὸν κατάστημα τοῦτο ὑπάρχει μεγάλη καὶ πλουσία παρακαταθήκη Ἐλαστικῶν ἐπισώτρων Αὐτοκινήτων τοῦ παγκοσμίου φήμης Ἀγγλικοῦ ἐργοστασίου **DUNLOP**, ἐν οἷς καὶ μεγέθη ἐφαρμοζόμενα εἰς τοὺς τροχοὺς τῶν αὐτοκινήτων **FORD**.

Ἐκομίσθη ὡσαύτως μεγάλη συλλογὴ τελαμώνων (χολάνια) δερματίνων διὰ μηχανὰς διαφόρου πλάτους καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἐκπεσμένας. (5—3)